

AZ ÖRÖMÜZENET LUKÁCS SZERINT

I.

Lukács1.1. Mivel sokan hozzáfogtak, hogy a nálunk (köztünk) végbement események elbeszélését leírják (írásba foglalják) (úgy),

Lukács1.2. amint ránhagyták azok, akik kezdettől fogva szemtanúi és végrehajtói voltak az Igének,

Lukács1.3. tetszett nekem is, aki mindennek pontosan utána jártam, hogy neked sorjában leírjam, nagyratartott Teofil,

Lukács1.4. hogy megtudd azoknak a szavaknak a megbízhatóságát, amelyekre téged oktattak.

Lukács1.5. Volt Júdea királyának, Heródesnek napjaiban egy pap, névszerint Zakariás, az Abia rendjéből, és annak felesége Áron leányai közé tartozott, akinek neve Erzsébet.

Lukács1.6. Mindketten pedig (meg)igaz(ult)ak voltak Isten előtt, mint akik az Úr minden parancsolataiban és rendelkezéseiben igazságos úton (feddhetetlenül) jártak,

Lukács1.7. és nem volt nekik gyermekük, mivelhogy Erzsébet meddő volt, és mindketten életük előrehaladott napjaiban voltak.

Lukács1.8. Történt pedig, hogy midőn napi beosztásának sorrendjében papi szolgálatot végzett Isten előtt,

Lukács1.9. a papi (szolgálat) szokás(a) szerint sorsolás útján rá került a tömjénezés (illatáldozás) sora, bement az Úr templomába,

Lukács1.10. és a nép egész sokasága kívül volt és imádkozott a füstölő áldozás eme órájában.

Lukács1.11. Megjelent pedig neki az Úr angyala, és megállt a füstölő áldozati oltár jobb oldalán,

Lukács1.12. és Zakariás, amikor meglátta, zavarba jött, és félelem szállta meg őt,

Lukács1.13. és így szólt hozzá az angyal: nehogy félj Zakariás, mert kérő imád meghallgatásra talált, és feleséged, Erzsébet szülni fog neked egy fiút, és hívod majd Jánosnak,

Lukács1.14. ő örömdre és ujjongásodra lesz neked, és sokan fognak örülni a világra jövetelének (születésének),

Lukács1.15. mert nagy lesz az Úr előtt, bort és más részegítő (bódító) italt nem iszik, és Szent Szellemmel lesz betelve (megtelve) már anyja méhétől,

Lukács1.16. és Izráel fiai közül sokat visszafordít az Úrhoz, Istenükhöz, Lukács1.17. és ő maga Illés szellemével és erejével (hatalmával) előtte fog járni (az Úrnak), hogy az apák szívét (a) gyermekekhez fordítsa, és az engedetleneket az igazak megfontoltságára, hogy az Úr számára felkészült népet készítsen (elő).

Lukács1.18. És így szólt Zakariás az angyalhoz: miről tudom meg ezt ? mert én öreg vagyok, és feleségem is előrehaladt napjaiban,

Lukács1.19. és az angyal ezt válaszolta neki: én Gábiel vagyok, aki az Isten előtt állok, és az a küldetésem, hogy szóljak hozzád, és ezeket örömhírként (jó hír gyanánt) hirdessem (adjam hírül) neked,

Lukács1.20. és lásd ! Megnémulsz, és nem tudsz megszólalni addig a napig, amíg ezek meg nem lesznek, mert nem hittél az én szavaimnak, melyek beteljesednek a maguk idejében

Lukács1.21. és a nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy sokáig elidőzik a templomban,

Lukács1.22. amikor pedig kijött, nem volt képes hozzájuk szólni és ebből megértették, hogy látomást látott a templomban, fejével integetett nekik, és néma maradt,

Lukács1.23. és történt amint leteltek papi szolgálatának napjai, elment haza.

Lukács1.24. E napok után pedig felesége, Erzsébet áldott állapotba jutott és elrejtőzött (teljesen visszavonult) öt hónapig, ezt mondta:

Lukács1.25. így tett velem az Úr azokban a napokban, amikor rám tekintett, hogy elvegye tőlem gyalázatomat (azt, ami szégyenemre volt) az emberek előtt.

Lukács1.26. A hatodik hónapban pedig az Isten elküldte Gábiel angyalt Galilea Názáret nevű városába

Lukács1.27. egy szűzhöz, aki jegyese volt egy férfinak, akinek neve József, Dávid házából a szűz neve pedig Mária

Lukács1.28. és bement az angyal (ő)hozzá, és ezt mondta: örülj, te kegyelembe fogadott, az Úr veled van (minden asszonynál áldottabb vagy).

Lukács1.29. Amikor pedig ezt hallotta, zavarba jött a szavak hallatán és elgondolkozott, miféle köszöntés ez,

Lukács1.30. és ezt mondta az angyal neki: nehogy félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél,
Lukács1.31. és lám! méhedben fogansz, fiat szülsz, és a nevét Jézusnak hívod majd,
Lukács1.32. nagy lesz Ő és a Magasságos Fiának fogják hívni és az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját,
Lukács1.33. és királyként uralkodik Jákób házán világkorszakokon át, és királyságának nem lesz vége.
Lukács1.34. Ezt mondta pedig Mária az angyalnak: hogyan lesz ez (vállik valóra), holott férfit nem ismerek ?
Lukács1.35. és válaszolt az angyal, ezt mondta neki: Szent Szellem száll reád, és a Magasságos hatóereje borul rád árnyékával, és ezért a létrejövő szentet Isten Fiának hívják majd,
Lukács1.36. és lám! Erzsébet, a rokonod is áldott állapotba jutott (fiút fogant) vénségére és már hatodik hónapban van, akit meddőnek mondanak,
Lukács1.37. mert az Istennél semmi sem (nincs) lehetetlen,
Lukács1.38. ezt mondta pedig Mária: nézd, az Úrnak rabszolgaleányát, legyen (vállják valóra) nekem beszéded szerint, és elment tőle az angyal.
Lukács1.39. Útra kelt (felkerekedett) pedig Mária azokban a napokban, és a hegyvidékre ment sietve, Júda egyik városába,
Lukács1.40. és bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet,
Lukács1.41. és történt, hogy amint meghallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat a méhében mozogni kezdett, és megtelt Erzsébet Szent Szellemmel,
Lukács1.42. és hangos szóval felkiáltott, ezt mondta: áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a méhed gyümölcse,
Lukács1.43. és honnan van ez nekem, hogy eljön az én Uram anyja énhozzám ?
Lukács1.44. mert nézd, amikor köszöntésed hangja a fülembe jutott, az ujjongástól mozogni kezdett a magzat a méhemben,
Lukács1.45. és boldog, aki hisz, mivelhogy beteljesednek azok, amit az Úr szólt neki,
Lukács1.46. és ezt mondta Mária: magasztalja a lelkem az Urat,
Lukács1.47. és ujjong a szellemem az én Istenemen, Üdvözítőmön,
Lukács1.48. hogy rátekintett rabszolga leányának alázatosságára, mert nézd, mostantól fogva boldognak mond ezután minden nemzedék,
Lukács1.49. mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas és szent a neve,

Lukács1.50. és az irgalma nemzedékről-nemzedékre azoké, akik Őt félik,

Lukács1.51. karja bizonyoságot tett erejéről (karjával megmutatta erejét): szétszórta a szívük elgondolásaiban kevélykedőket (felfuvalkodottakat),

Lukács1.52. hatalmasokat döntött (taszított) le trónjukról és megalázottakat fölemelt (felmagasztalt),

Lukács1.53. az éhezőket betöltötte jókkal (jóllakatta), és gazdagokat küldött el üresen,

Lukács1.54. felkarolta szolgáját, Izraelt, hogy megemlékezzék irgalmáról,

Lukács1.55. ahogyan szólott atyáinknak, Ábrahám(nak) és az utódainak a világekorszakokba (aionba) nyúlóan.

Lukács1.56. Ott maradt pedig Mária vele együtt mintegy három hónapig, és azután visszatért házába (hazatért).

Lukács1.57. Erzsébetnek pedig betelt a szülésének ideje, és fia lett neki,

Lukács1.58. és meghallották a szomszédok (környékeliek) és a rokonok, hogy az Úr felmagasztalta irgalmában, és együtt örültek vele.

Lukács1.59. És történt nyolcad napon, (hogy) eljöttek körülmetélni a kisfiút, és az apja nevéől Zakariásnak (akarták) őt hívni.

Lukács1.60. de válaszolva az anyja ezt mondta: semmiképpen nem, hanem Jánosnak fogják hívni,

Lukács1.61. és ezt mondták néki: senki sincs a rokonságodban, akit így hívnának,

Lukács1.62. fejjele integettek pedig az apjának, hogy minek akarja neveztetni,

Lukács1.63. és egy írotáblát kért, ezt írta (rá) mondván: János a neve, és elcsodálkoztak mindnyájan.

Lukács1.64. A szája pedig nyomban megnyílt, és a nyelve megoldódott, és áldotta az Istent,

Lukács1.65. és félelem szállta meg a szomszédokat mind (félelem támadt mindazokban, akik körülöttük laktak), és Júdea egész hegyvidékén szóvá tették mindezeket (szóbeszéd tárgyává lett mindez),

Lukács1.66. és a szívükbe vésték (vették) mind, akik ezt meghallották, és ezt mondták: vajon mi lesz e kisfiúból?, ugyanis az Úr keze volt vele,

Lukács1.67. és Zakariás, az apa, betelt Szent Szellemmel és prófétált (jövendölt), ezt mondta:

Lukács1.68. Áldott az Úr, az Izrael Istene, hogy meglátogatta és váltságot szerzett (készített) a népének,

Lukács1.69. és felemelte az üdvösség szarvát nekünk, szolgálfiának, Dávid házában,

Lukács1.70. ahogyan szólt az Ő szent prófétáinak szája által (világ)korszaktól fogva,

Lukács1.71. hogy megment(ett) minket ellenségeinktől és gyűlölőink kezéből.

Lukács1.72. hogy irgalmat tegyen apáinkkal, és megemlékezzék a szent szövetségéről,

Lukács1.73. az esküvéről, amelyet atyánknak, Ábrahámnak esküdött, hogy megadja nekünk,

Lukács1.74. hogy félelmet nem ismere (félelemtől mentesen) ellenségeink kezéből kiragadva, Istent tisztelve szolgáljunk neki,

Lukács1.75. szentségben (jámborságban) és igazságosságban élve Ő előtte (színe előtt) életünk minden napjában,

Lukács1.76. téged meg, kisfiú, a Legmagasztosabb prófétájának fognak hívni, mert előtte még, az Úr színe előtt, hogy előkészítsd útjait,

Lukács1.77. hogy az üdvösség ismeretét add az Ő népének, (ami) a bűnök (vétkék) bocsánatában (van),

Lukács1.78. Istenünk könyörülő irgalma által, mellyel meglátogatott minket a felkelő fény (Napkelet) a magasságból,

Lukács1.79. hogy ráragyogjon azokra (világítson azoknak), akik sötétségben és a halál árnyékában ülnek, hogy lábainkat a békesség útjára irányítsa.

Lukács1.80. A kisfiú pedig növekedett és erősödött szellemben, és a pusztában volt addig a napig, amíg bemutatkozott Izrael népének (nyilvánosan föl nem lépett).

2.

Lukács2.1. Történt pedig azokban a napokban, rendelet jött ki Augusztus császártól, hogy az egész lakott földkerekséget írják össze.

Lukács2.2. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Küréniusz volt Szíria helytartója,

Lukács2.3. és elment ki-ki (mindenki) a maga városába, hogy összeírják (az összeírásra)

Lukács2.4. felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek hívnak, mivel Dávid házából és családjából való volt,

Lukács2.5. hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki várandós volt,

Lukács2.6. történt pedig, hogy ottlétük alatt beteltek az ő szülésének a napjai,

Lukács2.7. és megszülte az elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mivelhogy nem volt számukra hely a vendégfogadóban,

Lukács2.8. és pásztorok voltak azon a vidéken a szabad ég alatt (künn a mezőn tanyáztak) és éjszaka örködtek a nyájuk felett,

Lukács2.9. és egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és az Úr dicsősége körülragyogta őket, és nagyon megijedtek (nagy félelemmel megfélemlettek)

Lukács2.10. és ezt mondta nekik az angyal: ne féljete! mert lám, (öröm)hírként hirdetek nektek nagy örömet, amely minden népé lesz,

Lukács2.11. hogy megszületett nektek ma az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, Dávid városában,

Lukács2.12. és ez néktek a jel: találtok egy bepólyált újszülött kisedet (kisgyermeket) jászolban fekvé

Lukács2.13. és ekkor hirtelen az angyallal együtt egy égi sereg sokasága lett ott, (akik) az Istent dicsérték és ezt mondták:

Lukács2.14. Dicsőség a magasságokban Istennek, és (a) földön békesség az Istennek tetsző emberek között.

Lukács2.15. És történt, hogy amikor elmentek tőlük az angyalok az égbe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: menjünk hát el Betlehemig, hogy lássuk, ami történt, amit az Úr tudunkra adott nekünk (tudatott velünk)

Lukács2.16. és elmentek sietve és megtalálták Máriát, Józsefet és a(z) újszülött) kisedet (kisgyermeket), aki a jászolban feküdt.

Lukács2.17. Miután meglátták, ismertették a beszédet, amit nekik a kisfiú felől szóltak.

Lukács2.18. és mindnyájan, akik hallották, elcsodálkoztak azokon, amiket a pásztorok nékik mondtak.

Lukács2.19. Mária pedig mindezeket a beszédeket emlékezetébe véste (megtartotta) és szívében forgatta (mérlegelve fontolgatta),

Lukács2.20. és visszatértek a pásztorok, dicsőítették és magasztalták az Istent mindazért, amiket hallottak és láttak úgy, amint elmondták nekik,

Lukács2.21. és amikor letelt a nyolc nap, hogy körülmetéljék, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal is hívta, mielőtt még megfogant anyja méhében,

Lukács2.22. és amikor leteltek a tisztulásnak napjai Mózes törvénye szerint, felvitték Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak,

Lukács2.23. úgy, ahogyan elő volt írva az Úr törvényében, hogy minden elsőszülött fiút az Úrnak kell szentelni,

Lukács2.24. és az áldozatot is be akarták mutatni, ahogy az Úr törvénye megmondja: egy pár gerlicét vagy két galambfiókat

Lukács2.25. és íme egy ember volt Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve, és ez igaz (megigazult) és istenfélő ember volt, aki Izrael vigasztalását várta, és a Szent Szellem volt rajta.

Lukács2.26. És kijelentést kapott a Szent Szellemtől, hogy addig nem lát halált, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát (Fölkentjét).

Lukács2.27. és elment a Szellem által a templomépületbe és amikor a szülők a kisfiút, Jézust bevitték, hogy a törvény előírásának eleget tegyenek,

Lukács2.28. ölelő karjaiba vette, áldotta az Istent és ezt mondta:

Lukács2.29. Most bocsátod el, Uram, a rabszolgádat, beszéded szerint, békében,

Lukács2.30. mivelhogy meglátták szemeim az üdvösségedet,

Lukács2.31. amelyet készítettél minden nép szeme láttára

Lukács2.32. fényül a nemzetek leleplezésére és dicsőségül néped, Izrael számára,

Lukács2.33. és az apja és az anyja csodálkoztak azon, amit róla (a fiukról) mondott,

Lukács2.34. és megáldotta őket Simeon, és így szólt Máriához, az anyjához: nézd! ez sokak elestére és talpra állítására (feltámadására) lesz téve Izraelben, és jelül, amelynek ellentmondanak,

Lukács2.35. - sőt néked is tör járja át lelkedet - hogy lehulljon a lepel sok szív fontolgatásairól (hogy nyilvánosságra jöjjenek sok szívből az elgondolások).

Lukács2.36. Volt egy prófétanő is, Anna, Fánuel leánya Áser törzséből, aki nagyon előrehaladott volt korban, (mert) szüzessége után hét évig élt férjével,

Lukács2.37. és (már) özvegy volt nyolcvannégy éve, aki nem hagyta el a templom épületet (soha), és böjtölt, könyörgött, Isten szolgálatában éjjel és nappal.

Lukács2.38. Ez is ugyanabban az órában előállt, szintén vallást tett Istenről, és szólt felőle mindazoknak, akik várták Jeruzsálemben a megváltást,

Lukács2.39. és amikor mindent elvégeztek, ami az Úr törvénye szerint volt, visszatértek Galileába, városukba, Názáretbe.

Lukács2.40. A kisfiú pedig növekedett, erősödött (szellemben), bölcsesség töltötte be, és Isten kegyelme volt rajta,

Lukács2.41. és a szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska (húsvét) ünnepére,

Lukács2.42. akkor is amikor tizenkét éves lett, felmentek ünnepi szokás szerint Jeruzsálembe,

Lukács2.43. és amikor az ünnepnapok végére jutottak (elteltek), hazafelé indultak, (visszatértek) a (gyermek) Jézus Jeruzsálemben maradt, de ezt nem tudták a szülei.

Lukács2.44. Azt gondolták, hogy az úti társaságban van, mentek egy napi utat, és keresték Őt a rokonok és az ismerősök között,

Lukács2.45. és amikor sehhol sem találták, visszafordultak Jeruzsálembe, hogy keressék,

Lukács2.46. és úgy történt, hogy három nap múlva megtalálták (akadtak rá) a templomépületben amint (ott) ült a tanítók (mesterek) között, és hallgatta és kérdezgette is őket,

Lukács2.47. és csodálkoztak (álmélgodtak) mind akik hallgatták az értelmén és a válaszain,

Lukács2.48. és amikor (szülei) észrevették, megdöbbenek (elámultak), és így szólt hozzá az anyja: gyermekem, miért tetted ezt velünk ? Lásd, atyád és én fájdalommal (gyötrődve) kerestünk téged !

Lukács2.49. És Ő így szólt hozzájuk: miért kerestetek engem ? nem tudátok, hogy azokban (a dolgokban) kell lennem, amik Atyámé ?

Lukács2.50. És ők nem értették a beszédet, amelyet nekik válaszolt.

Lukács2.51. És lement velük és megérkezett Názáretbe, és alárendelte magát nekik (engedelmes volt) és az anyja megtartotta szívében mindezeket a beszédeket.

Lukács2.52. Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testalkatban, és Isten és emberek előtti kedvességben (kegyelemben).

3.

Lukács3.1. Tibériás császár (Cézár) uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, amikor Poncius Pilátus volt Júdea kormányzója (vezetője), és Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trachonitis tartomány(á)nak negyedes fejedelme pedig az ő testvére Fülöp, és Abiléné tartományának negyedes fejedelme pedig Lizániás,

Lukács3.2. Annás és Kajafás főpapok idejében szólt az Isten Jánoshoz, a Zakariás fiához a pusztában,

Lukács3.3. és elment a Jordán egész környékére, hirdette a megtérést (gondolkodás megváltoz(tat)ását), bemeztést a bűnök bocsánatára,

Lukács3.4. ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta szavainak könyv(tekercs)ében:

Segélykiáltó hangja a pusztában,

készítsétek az Úr útját,

tegyétek egyenessé az Ő ösvényeit,

Lukács3.5. minden szakadékot töltsétek fel,

és minden hegyet és halmot hordjatok el,

és ami görbe, egyenessé lesz,

és a göröngyösök simákká lesznek.

Lukács3.6. És meglátja minden (hús)test az Isten szabadítását (megmentését, üdvösségét).

Lukács3.7. A tömeg(ek)nek pedig amelyek kimentek hozzá, hogy (víz)bemeztse őket (általa bemeztessenek) ezt mondta: viperák fajzata, ki intett meg titeket, hogy a bekövetkező harag elől meneküljétek ?

Lukács3.8. teremjétek azért gyümölcsöket, amelyek méltók az észretéréshez (a gondolkodás megváltozásához), és nehogy ezt kezdjétek magatokban mondani: nekünk Ábrahám az atyánk, mert mondom nektek, hogy van hatalma az Istennek arra, hogy ezekből a kövekből gyermekeket támasszon (keltsen életre) Ábrahámnak,

Lukács3.9. de már a fejsze is a fák gyökerére van fektetve, azért minden fát, amely nem terem kitűnő gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek (tűzbe dobnak),

Lukács3.10. és megkérdezték őt a tömegek, ezt mondták: mit tegyünk tehát ?

Lukács3.11. Válaszolt pedig, ezt mondta nekik: akinek két (alsó)ruhája van, az egyiket adja oda annak, akinek (netán) egy sincs: és akinek van eledele (ennivalója), hasonlóképpen (ugyanígy) tegyen !

Lukács3.12. Jöttek pedig a vámszedők is bemerítkezni, és így szóltak hozzá: Tanítómester, mit tegyünk ?

Lukács3.13. Ő pedig ezt mondta nekik: nehogy többet hajtsatok (szedjete)k be, mint ami meg van szabva,

Lukács3.14. megkérdezték pedig a katonák is, és ezt mondták: és mit tegyünk mi ? és ezt mondta nekik: senkit ne bántsatok (zaklassatok), meg se zsaroljatok, és elégedjete)k meg ellátásotokkal,

Lukács3.15. a nép pedig (feszülten) várakozott, és mindenki azt fontolgatta szívében (János felől): nem ő-e a Krisztus ?

Lukács3.16. János mindenkinek válaszolt, és ezt mondta: én ugyan vízben merítlek be titeket, de (el)jön (az), aki nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani, Ő fog titeket majd bemeríteni Szent Szellemben és tűzben,

Lukács3.17. akinek szórólapát van a kezében, hogy áttisztítsa a szérűjét, és a búzát magtárába összegyűjtse, a polyvát pedig elégesse olthatatlan tűzzel,

Lukács3.18. még sok más egyébre is bátorította (buzdította) a népet, hirdette az evangéliumot (az örömhírt),

Lukács3.19. Heródest pedig, a negyedes fejedelmet, megrótt)a testvérének felesége, Heródiás miatt és mindazon gonoszságok miatt, amelyeket Heródes elkövetett,

Lukács3.20. és amit mindezekben felül megtetézett még azzal is, hogy tömlöcbe záratta Jánost.

Lukács3.21. Ekkor történt, hogy (a)mikor a nép mind bemerítkezett, Jézus is bemerítkezett, és mialatt imádkozott, felnyílt az ég,

Lukács3.22. és leszállt a Szent Szellem látható alakban (testet öltve), mint egy galamb Őrá, hang is hallatszott az égből: Te vagy az én szeretett fiam, benned telik kedvem (jótetszésem).

Lukács3.23. És maga Jézus, (a)mikor kezdett (elkezdde működését), mintegy harminc éves volt, amint vélték (gondolták), József fia, aki Héli fia volt,

Lukács3.24. ez Mattáté, Lévié, Melkié, Jannáé, Józsefé,

Lukács3.25. Mattatiásé, Ámósé, Naumé, Eslié, Naggaié,

Lukács3.26. Maaté, Mattatiásé, Sémeié, Józsefé, Júdáé,

Lukács3.27. Jóánnáé, Résáé, Zorobábelé, Saláthielé, Nérié,

Lukács3.28. Melkié, Addié, Koszámé, Elmadámé, Éré,

Lukács3.29. Joséé (Jézusé), Eliézeré, Jórimé, Mattáté, Lévié,

Lukács3.30. Simeoné, Júdáé, Józsefé, Jónáné, Eliakimé,

Lukács3.31. Meleáé, Maináé, Mattátáé, Nátáné, Dávidé,
Lukács3.32. Jesseé, Obedé, Boázé, Salmóné, Naássoné,
Lukács3.33. Aminádábé, Arámé, Esróné, Fáresé, Júdáé,
Lukács3.34. Jákóbé, Izsáké, Ábrahámé, Táréé, Nákhoré,
Lukács3.35. Száruké, Ragáré, Fáleké, Éberé, Saláé,
Lukács3.36. Kaináné, Arfaksádé, Semé, Noéé, Lámeké,
Lukács3.37. Matuseláé, Enóké, Járedé, Mahaláléélé, Kaináné,
Lukács3.38. Énosé, Sethé ez Ádámé, ez pedig az Istené.

4.

Lukács4.1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve visszatért a Jordántól, és Szellemben vezetést nyert (kapott) a pusztában

Lukács4.2. negyven napon át, megkísértette az ördög (diabolosz), és nem evett semmit azokban a napokban, és amikor azok bevégeződtek, megéhezett.

Lukács4.3. Ekkor azt mondta neki az ördög (a diabolosz, azaz szétdobáló): ha Fia vagy az Istennek, mondd ennek a kőnek, hogy váljék kenyérré.

Lukács4.4. Jézus így válaszolt neki: meg van írva, hogy nem csak kenyéren él az ember,

Lukács4.5. és felvezette Őt egy magas hegyre, és megmutatta neki a lakott földkerekség minden királyságát egy szempillantásnyi időben,

Lukács4.6. és ezt mondta neki az ördög: neked adom mindezt a hatalmat és dicsőségüket, mert én kaptam (nekem lett átadva) és annak adom, akinek akarom,

Lukács4.7. azért, ha te leborulva hódolsz előttem, a Tiéd lesz mindez.

Lukács4.8. De Jézus válaszul ezt mondta neki: meg van írva, az Urat, a te Istenedet imádd és csak neki adj Isten(nek járó) tiszteletet.

Lukács4.9. Azután Jeruzsálembé vezette, és a templomépület párkányára állította és ezt mondta neki: ha Fia vagy az Istennek, vesd alá magad innét,

Lukács4.10. mert meg van írva, hogy hírvivő angyalainak parancsol felőled, hogy megőrizzenek

Lukács4.11. és hogy tenyerükön (kezeiken) hordoznak téged, nehogy kőbe üsd a lábadat,

Lukács4.12. És Jézus ezt a választ adta neki, hogy megmondattott: ne kísértsd Uradat, Istenedet

Lukács4.13. és amikor bevégezt minden kísértést az ördög (diabolosz), egy időszakra félreállt,

Lukács4.14. és visszatért Jézus a Szellem hatóerejében Galileába, és híre (ki)ment az egész környéken

Lukács4.15. és tanított a zsinagógáikban (összejöveteleiken) és mindenki dicsőítette.

Lukács4.16. és érkezett Názáretbe, ahol felnevelkedett, és bement szokása szerint szombatnapon a zsinagógába, és felállt (fel)olvasni.

Lukács4.17. És odaadták neki Ézsaiás próféta könyvtekercsét, és szétbontotta (felnyitotta) a könyvtekercset, és arra a helyre talált, ahol ez volt írva:

Lukács4.18. az Úr Szelleme (van) rajtam, aki felkent engem, hogy a koldusszegényeknek örömhírt (evangéliumot) vigyek, elküldött engem, hogy meggyógyítsam az összetört szívűeket, hogy szabadulást hirdessek a raboknak és a vakoknak újralátást, szabadon bocsássam a megtörteket,

Lukács4.19. és hirdessem az Úr kedves (szívesen fogadott) esztendejét,

Lukács4.20. és összegöngyölte az írástekercset, odaadta a parancsvégrehajtó szolgának és leült. És mindenkinek a szeme a zsinagógában részegeződött.

Lukács4.21. Ő pedig szólni kezdett hozzájuk, hogy: ma teljesedett be ez az írás, fületek hallatára,

Lukács4.22. és mindnyájan tanúbizonyságot tettek mellette (tanúskodtak) és csodálkoztak a kegyelem szavain (a kedves Igéken), amelyek ajkáról fakadtak (szájából jöttek) és azt mondták: hát nem a József fia ez ?

Lukács4.23. és így szólt hozzájuk: bizonyára ezt a példabeszédet fogjátok nekem mondani: orvos, magadat gyógykezeléd: amiket hallottunk, hogy Kapernaumban történtek, tedd meg itt is, a hazádban,

Lukács4.24. de ezt mondta: Ámen, mondom nektek, hogy egy próféta sem kedves (szívesen fogadott) a hazájában.

Lukács4.25. De valóban (igazán) mondom nektek, sok özvegyasszony volt Illés napjaiban Izraelben, amikor bezárult az ég három évre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett (támadt) az egész földön,

Lukács4.26. és közülük egyikhez sem volt Illésnek küldetése, csak a szidóni Seraptában élő özvegyasszonyhoz,

Lukács4.27. és sok leprás volt Izraelben Elizeus próféta idejében (korában) és egyikük sem tisztult meg közülük, csak a szír Naámán,
Lukács4.28. és a zsinagógában mind haragra gerjedtek (beteltek haraggal), amikor hallották ezeket
Lukács4.29. és felpattantak, kikergették a városon kívülre, és felvonszolták a hegy peremére, (a szakadék széléig), amelyen városuk épült, hogy onnan letaszítsák,
Lukács4.30. de Ő áthaladt közöttük és eltávozott.
Lukács4.31. És lement Kapernaumba, Galilea városába és tanította őket szombatnapokon,
Lukács4.32. és ámulatba ejtett (megdöbentett) mindenkit az Ő tanítása, mert a szavának hatalma volt,
Lukács4.33. és volt a zsinagógában egy ember, akit egy tisztátalan démoni szellem tartott hatalmában, és felkiáltott nagy hangon:
Lukács4.34. hagyd abba, mi közünk nekünk hozzád (mi dolgunk egymással) Názáreti Jézus ? Jöttél, hogy elveszíts minket ? (A vesztünkre jöttél ?) Tudom, ki vagy: az Isten Szentje.
Lukács4.35. és megdorgálta őt (rászólt) Jézus, ezt mondta neki: némulj el és menj ki belőle ! és a démont odavetette középre (a középre vágta), kiment belőle, és semmi bajt nem okozott (semmit sem ártott) neki,
Lukács4.36. és döbbenet támadt mindenkiben, és így szóltak egymáshoz, ezt mondták: micsoda szó ez, hogy hatalommal és erővel ráparancsol még a tisztátalan szellemekre is úgy hogy kimennek ?
Lukács4.37. és híre ment a környék minden helyére.
Lukács4.38. Amikor pedig felkelt a zsinagógából, bement Simon házába. Simon anyósa pedig nagy lázban feküdt, és könyörögtek az érdekében,
Lukács4.39. és megállt fölötte, megdorgálta a lázat és az alábbhagyott, az pedig rögtön felkelt és szolgált nekik (szolgálatukra állt).
Lukács4.40. Amikor pedig a nap leszállt, mindazokat, akik különféle bajokban gyengélkedők voltak, odavitték (odavezették) őhöz, Ő pedig mindegyikre rátette a kezeit, gyógykezelt (kigyógyította) őket.
Lukács4.41. Sokakból pedig démonok is jöttek ki, így kiáltozva: te vagy az Isten Fia ! és ő rájuk szólt és nem hagyta szóhoz jutni őket, mert tudták, hogy Ő a Krisztus.
Lukács4.42. Amikor pedig nappal lett kiment, egy puszta helyre vonult, és a tömeg megkereste (rátalált), odamentek hozzá, és marasztalták, hogy ne menjen el tőlük.

Lukács4.43. de Ő ezt mondta nekik: más (egyéb) városokban is hirdetni kell az Isten Királyságának örömhírét, mert ezért küldtettem (ez a küldetésem)

Lukács4.44. és hirdette az Igét Júdea zsinagógáiban.

5.

Lukács5.1. Történt pedig, hogy amikor a nép hozzá tódult (sereglett, nyomult), hogy az Isten szavát hallgassa, és Ő a Genezáret tava mellett állt,

Lukács5.2. meglátott két hajót állani a tó szélén, a halászok pedig (már) kiszálltak belőlük, és öblítették a hálókat.

Lukács5.3. Belépett az egyik hajóba, amely Simoné volt, megkérte őt, hogy evezzen egy kicsit beljebb a (száraz)földről (parttól), azután leült és a hajóból tanította a tömeget,

Lukács5.4. amint pedig megszűnt beszélni, (abbahagyta a beszédet), így szólt Simonnak: evezz a mélyre, és eresszétek le a hálótokat (hal)fogásra.

Lukács5.5. és válaszul Simon ezt mondta: Mester, egész éjszaka fárad(oz)tunk, semmit sem fogtunk, de a te beszédedre leeresztem a hálókat,

Lukács5.6. és amikor ezt megtették, (tömérdek) sok halat rekesztettek be (zártak együvé), a hálóik pedig szakadoztak,

Lukács5.7. és fejjel intettek a másik hajóban lévő társaiknak, hogy jöjjenek segíteni nekik, oda is jöttek és megtöltötték mind a két hajót annyira, hogy csaknem elmerültek (elsüllyedtek).

Lukács5.8. Ennek láttán pedig Simon Péter Jézus térdeihez hullott (esett), és ezt mondta: menj el tőlem, mert bűnös (vétkes, céltévesztett) ember vagyok Uram !

Lukács5.9. mert a halfogás miatt döbbenet fogta el (fogta körül) őt és mindazokat, akik vele együtt voltak és segítettek

Lukács5.10. hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simonnal részestársak voltak, és így szólt Simonhoz Jézus: nehogy félj ! mostantól embereket fogsz (életrehalászó leszel)

Lukács5.11. és kivonták a hajókat a szárazra (a partra), elhagyták mindenüket, és nyomába szegődtek (követték)

Lukács5.12. és történt, (hogy) amikor az egyik városban volt, és lám, egy ember tetőtől-talpig tele leprával, meglátta Jézust, arca borulva könyörgött, és ezt mondta: Uram, ha akarsz, te képes vagy megtisztítani (megtisztíthatsz) engem,

Lukács5.13. és (Jézus) kinyújtotta kezét, megérintette őt, és mondta: akarom, tisztulj meg! és mindjárt eltűnt róla a lepra,

Lukács5.14. és Ő megparancsolta (meghagyta) neki, nehogy valakinek elmondja, hanem: menj el, mutasd meg magadat a papnak, és vígy (mutass be) áldozatot a megtisztulásodért, ahogy Mózes elrendelte, tanú(bizony)ságul nekik.

Lukács5.15. De annál inkább (el)terjedt a szó (beszéd) felőle, és nagy tömeg gyűlt (verődött) össze, hogy (Őt) hallgassa, és kigyógyítsa őket betegségeikből (általa nyerjenek gyógyulást gyengélkedéseikből).

Lukács5.16. Ő maga pedig félrevonult a pusztába és imádkozott,

Lukács5.17. és történt az egyik napon (e napok egyikén), amikor tanított, farizeusok és törvénytanárok is ültek ott, akik Galilea és Júdea minden falvából és Jeruzsálemből jöttek, és az Úr ereje volt vele (ösztönözte), hogy gyógyítson,

Lukács5.18. és lám, férfiak hoztak hordágyon egy embert, aki béna volt, és módot kerestek, hogy bevigyék és eléje tegyék,

Lukács5.19. a tömeg miatt azonban nem találtak utat, amerre bevigyék őt, fölmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át bocsátották le a fekhelyével együtt Jézus elé a középre,

Lukács5.20. és (Ő) látta a hitüket (azok hitét), és így szólt: ember, meg vannak bocsátva a bűneid (vétked),

Lukács5.21. és tanakodni kezdtek az írástudók és a farizeusok, és ezt mondták: ki ez, aki ily káromlást szól? ki más bocsáthatja meg a bűnöket (vétket), ha nem egyedül az Isten ?

Lukács5.22. Jézus pedig átlátta okoskodásukat, így szólt hozzájuk: mit tanakodtok a szíveitekben ?

Lukács5.23. mi könnyebb, ezt mondani: meg vannak bocsátva a bűneid (vétked), vagy ezt mondani: kelj fel és járj ?

Lukács5.24. hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket (vétket) megbocsátani (ezzel a bénához fordult) és ezt mondta: neked mondom, kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza !

Lukács5.25. és (az) szemük láttára rögtön felkelt, felvette (a hordágyat), amin feküdt, és elment haza dicsőítve az Istent,

Lukács5.26. és ámulat fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, és félelemmel megtelve mondták: megfoghatatlan (különös) dolgokat láttunk ma.

Lukács5.27. Ezek után kiment, és szemügyre vett egy Lévi nevű vámszedőt, amint a vámnál ült, és ezt mondta neki: kövess engem !

Lukács5.28. és az mindent otthagyt, felállt, és csatlakozott hozzá,

Lukács5.29. és Lévi nagy lakomát csapott (vendégséget csinált) neki az otthonában, és a vámszedőknek és másoknak nagy tömege volt ott, akik velük asztalhoz telepedtek,

Lukács5.30. és a farizeusok és az írástudók zúg(olód)tak, és a tanítványoknak ezt mondták: miért esztek és isztok (együtt) a vámszedőkkel és bűnösökkel ?

Lukács5.31. és válaszolt Jézus, így szólt hozzájuk: nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem akik rosszul vannak,

Lukács5.32. nem azért jöttem, hogy megigazultakat, hanem bűnösöket (céltévesztetteket) hívjak észretérésre (gondolkozás-megváltásra)

Lukács5.33. azok pedig ezt mondták neki: János tanítványai gyakran böjtölnek és végeznek könyörgéseket, ugyanígy a farizeusokéi is, a tieid pedig esznek és isznak.

Lukács5.34. Jézus pedig így szólt hozzájuk: netán képesek volnátok a násznépet böjtre fogni, amikor (még) velük van a vőlegény ?

Lukács5.35. de jönnek majd napok, amikor elveszik tőlük (elhurcolják) a vőlegényt, akkor majd böjtölnek azokban a napokban.

Lukács5.36. Egy példázatot (példabeszédet) is mondott nekik: senki sem hasít ki foltot új ruhából az ócska ruhára, ha netán mégis, az újat is elszakítja, és az ócskára se illenék (nem lenne összhangban) az újból való folt,

Lukács5.37. és senki sem tölti az új bort régi (ócska) tömlőkbe, vagy ha netán mégis, az új bor szétrepeszti a tömlőket és a bor kiömlik, a tömlők pedig tönkremennek,

Lukács5.38. hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni (akkor mind a kettő tartósan megmarad),

Lukács5.39. és senki, aki óbort ihat, nem akar újat inni, mert ezt mondja: jobb az ó.

6.

Lukács6.1. Történt pedig az egyik szombaton, vetéseken ment keresztül, és tanítványai búzakalászokat tépdestek, és kézzel szétmorzsolva ették.

Lukács6.2. Néhány farizeus pedig ezt mondta: miért csináltok olyat, amit szombaton nem szabad (nincs megengedve, tiltva van) ?

Lukács6.3. és így válaszolt nekik Jézus: nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő és akik vele voltak:

Lukács6.4. hogy bement az Isten házába, és fogta a kitett (szent) kenyereket és megette, melyeket csak a papoknak lett volna szabad megenniük (ami nincs megengedve csak egyedül a papoknak), és adott azoknak is, akik vele voltak.

Lukács6.5. És ezt mondta nekik: Ura a szombatnak is az Emberfia.

Lukács6.6. Történt pedig egy másik szombaton, bement a zsinagógába (összejövetei helyre) és tanított, és volt ott egy ember, akinek jobb keze el volt sorvadva (szárazra volt sorvadva).

Lukács6.7. Szemmel tartották (figyelték) pedig az írástudók és a farizeusok, vajon szombaton gyógykezel-e, hogy vádat találjanak ellene (hogy valamivel vádolják),

Lukács6.8. de Ő belelátott gondolataikba (tudta gondolataikat) és ezt mondta az elszáradt kezű embernek: kelj föl és állj a közepre ! Az pedig fölkelt, odaállt.

Lukács6.9. Ekkor ezt mondta nekik Jézus: kérdezem tőletek, szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni, lelket menteni, vagy pusztítani (elveszíteni) ?

Lukács6.10. És körültekintett mindnyájukon, és ezt mondta az embernek: nyújtsd ki a kezedet. Az pedig megtette, és a keze helyreállt.

Lukács6.11. Azok pedig megteltek esztelen haraggal és arról tanakodtak (váltottak szót) egymás között, hogy mit tegyenek Jézussal.

Lukács6.12. Azokban a napokban történt pedig, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az egész éjszakát Istenhez imádkozva töltötte,

Lukács6.13. és amikor nappal lett, előszólította tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, akiket kiküldötteknek (apostoloknak) is nevezett:

Lukács6.14. Simont, akit el is nevezett Péternek és Andrást, a testvérét, és Jakabot és Jánost és Fülöpöt és Bertalant,

Lukács6.15. Mátét és Tamást, és Jakabot, Alfeus fiát és Simont, aki Zélótának (Buzgónak) (is) hívtak,

Lukács6.16. Júdást, a Jakab fiát és (is)karióti Júdást, aki kiszolgáltatója (átadója) lett,

Lukács6.17. és lejött velük, megállt egy sík helyen (terepen) és a tanítványainak nagy tömege és a nép(nek) töméntelen sokasága Júdeából és Jeruzsálemből, Tírusz és Szidón tengermellékéről, akik azért jöttek, hogy hallgassák és meggyógyuljanak betegségeikből,

Lukács6.18. és akiket tisztátalan szellemek gyötörtek, gyógykezelést nyertek,

Lukács6.19. és a tömeg mind igyekezett (arra törekedett), hogy Őt megérintse, mert hatóerő sugárzott (áradt) belőle, és mindenkit meg is gyógyított.

Lukács6.20. Ekkor tanítványaira emelte a szeméit és ezt mondta: boldogok vagytok koldusszegények, mert tiétek az Isten Királysága,

Lukács6.21. boldogok akik most éheztek (a most éhezők), mert bőségben lesz részetek (jól laktok).

Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok,

Lukács6.22. boldogok vagytok, amikor az emberek gyűlölnek titeket és kizárnak körükből (kirekesztenek), szidnak és kivetik a neveteket, mint valami gonoszt, az Emberfia miatt.

Lukács6.23. Örüljete az azon a napon és ujjongjatok, mert íme, jutalmatok az égben nagy, mert éppen így tettek a prófétákkal az atyáik is.

Lukács6.24. Ellenben jaj nektek, ti gazdagok, mert oda van a vigasztalásotok (már megkaptátok vigasztalástokat).

Lukács6.25. Jaj nektek, akik most betel(te)tek, mert éhezni fogtok.

Jaj nektek, akik most nevettek, mert gyászolni és sír(ánkoz)ni fogtok.

Lukács6.26. Jaj nektek, amikor minden ember szépet mond rólatok, mert éppen így tettek a hazug (ál)prófétákkal az atyáik,

Lukács6.27. de nektek mondom, akik hallgattok engem, szeressétek az ellenségeiteket, szépen bánjatok azokkal, akik gyűlölnek titeket,

Lukács6.28. áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, és imádkozzatok azokért, akik rágalmaznak (bántanak) titeket.

Lukács6.29. Annak, aki megüti az egyik arcodat, tartsd oda a másikat is, és attól, aki elveszi tőled felsőruhádát (felöltödöt), alsóruhádát (ingedet) se tagadd meg (tartsd vissza),

Lukács6.30. mindenkinek, aki tőled kér, adj, és attól, aki elviszi, ami a tied, nehogy visszakérd.

Lukács6.31. És amint akarjátok, hogy veletek tegyenek (bánjanak) az emberek, ti is úgy tegyetek (bánjatok) velük,

Lukács6.32. és ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda kegyelem jár nektek ? mert a bűnösök (vétkesek) is szeretik azokat, akik őket szeretik,

Lukács6.33. mert ha azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, micsoda kegyelem jár nektek, a bűnösök (vétkesek) is ugyanazt teszik,

Lukács6.34. és ha csak a visszafizetés reményében adtok kölcsönt, micsoda hála jár érte, hiszen, a bűnösök (vétkesek) is adnak kölcsönt bűnösöknek (vétkeseknek), hogy ugyanannyit visszakapjanak,

Lukács6.35. még inkább többet tegyetek, szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek jót, és adjatok kölcsön, semmit ne reméljetek érte (semmi viszonzást ne várjatok), és sok lesz a jutalmatok (béretek), és a Magasságos(nak) fiai lesztek, mert Ő jóságos a hálátlanokhoz (és) gonoszokhoz is.

Lukács6.36. Legyetek irgalmasok, mint ahogyan Atyátok (is) irgalmas (könyörületes),

Lukács6.37. és nehogy ítélkezzetek és akkor titeket sem ítélnék meg, és ne ítéljetek el senkit, és akkor benneteket sem ítélnék el. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak (ti is bocsánatot nyertek).

Lukács6.38. Adjatok, nektek is adni fognak (akkor ti is kaptok): szép mértékkel megtömötten, megrázottan, megtetézetten (túlcordulón) mérnek öletekbe, mert amilyen mértékkel (ti) mérték, olyannal mérnek viszont majd nektek is.

Lukács6.39. Példázatot is mondott nekik: vajon képes-e vezetni egy vak egy világtalant ? Nem esnek-e bele mind a ketten a gödörbe ?

Lukács6.40. Nem feljebb való a tanítvány a tanítómesterénél. Csak akkor fölkészült az ember, amikor olyan, mint a tanítómestere,

Lukács6.41. miért látod meg a fűrészporszemet a testvéred szemében, amikor a gerendát a saját szemedben nem veszed észre ?

Lukács6.42. hogyan mondhatod a testvérednek: testvér, engedd, hogy kivegyem (hadd dobjam ki) a fűrészporszemet a szemedből, holott a te szemedben levő gerendát nem veszed tekintetbe ? Színészkedő (kétszínű), előbb vesd ki (dobd ki) a gerendát a szemedből, és csak aztán láss hozzá, hogy kivedd (kivesd) a fűrészporszemet a testvéred szeméből,

Lukács6.43. mert nem kitűnő fa az olyan, amely rothadt gyümölcsöt terem, viszont olyan rothadt fa sincs, amely eszményi (kitűnő) gyümölcsöt hoz.

Lukács6.44. Minden (élő)fát ugyanis a saját gyümölcséről lehet megismerni (ismernek fel), mert nem szednek tövisről fügét, csipkebokorról sem szüretelnek szőlőt.

Lukács6.45. A jó ember a szívének jó kincséből hozza elő a jót és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt, mert a szív túlteltségéből szól a száj.

Lukács6.46. Miért hívtok pedig engem (úgy): Uram, Uram, ha nem teszitek (meg), ami(ke)t mondok ?

Lukács6.47. Mindenki, aki hozzám jön, és meghallgatja szavaimat és tettekre is váltja, megmutatom néktek, kihez hasonló.

Lukács6.48. Hasonló a házépítő emberhez, aki leásott és mélyre hatolt, és a kösziklára rakta az alapot, amikor jött az árvíz, a folyó árja nekivágódott annak a háznak, de nem bírta megingatni, mert kitűnő (biztos) alapra épült.

Lukács6.49. Aki pedig meghallgat, de nem váltja tette, ahhoz a házépítő emberhez hasonló, aki (minden) alap nélkül a földre építette házát, és amikor a folyam árja nekizúdult, mindjárt összeomlott, és romhalmazzá vált.

7.

Lukács7.1. Miután pedig a nép füle hallatára elmondott beszédét befejezte, bement Kapernaumba.

Lukács7.2. Egy századosnak pedig a rabszolgája, akit nagy becsben tartott (aki neki értékes volt), rosszul lett és már-már a végét járta,

Lukács7.3. mivel pedig hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit (azzal a kéréssel, hogy jöjjön és mentse meg a rabszolgáját.

Lukács7.4. Azok pedig, amikor Jézushoz érkeztek, buzgón (nagy igyekezettel) kérelték, és ezt mondták: méltó, hogy ezt megtedd neki (megérdemli, hogy ezt megadd neki),

Lukács7.5. mert szereti nemzetünket, a zsinagógát is ő építtette nekünk.

Lukács7.6. Jézus azért velük együtt ment, amikor már nem volt messze a háztól, eléje küldte a százados barátait, ezt üzenve neki: Uram, nehogy

fáraszd magad, mert nem vagyok arra érdemes, hogy fedelem (háztetőm) alá betérj,

Lukács7.7. ezért magamat sem érdemesítettem (tartottam méltónak) arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj (mondd egy szóval) és meggyógyul a szolgalegényem,

Lukács7.8. mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, katonák szolgálnak alattam, és mondom ennek: indulj!, elindul, és a másiknak: gyere! (hozzám) az jön, és a rabszolgámnak: tedd ezt, és megteszi.

Lukács7.9. Ennek hallatán elcsodálkozott Jézus, és megfordulva ezt mondta a nyomába szegődött (öt követő) (nép)tömegnek: mondom nektek, még Izraelben sem találtam ekkora hitet.

Lukács7.10. és amikor a küldöttek a házba visszatértek, a rabszolgát egészségesen találták,

Lukács7.11. és történt másnap, hogy egy Nain nevű városba ment, és vele együtt mentek a tanítványai és nagy tömeg,

Lukács7.12. és amikor közeledett a város kapujához, lám, egy halottat hoztak ki, az anyjának egyetlen fiát, az asszony özvegy is volt, és a városból jókora tömeg kísérte.

Lukács7.13. És amikor az Úr meglátta őt, megesett a szíve rajta, és ezt mondta neki: nehogy sírj !

Lukács7.14. és odament, megérintette a koporsót, azok pedig akik vitték, megálltak, és ezt mondta: ifjú, neked mondom (felszólítlak), kelj életre !

Lukács7.15. és felült a halott, és elkezdett beszélni, és átadta őt az anyjának,

Lukács7.16. félelem fogott el pedig mindenkit, és dicsőítették az Istent, és ezt mondták: nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta az Isten a népét,

Lukács7.17. és ez a hír elterjedt róla egész Júdeában és mindenfelé a környéken.

Lukács7.18. És hírül vitték Jánosnak a tanítványai mindezeket (beszámoltak mindezekről), aki magához hívatott a tanítványai közül kettőt, és

Lukács7.19. elküldte az Úrhoz ezt kérdezve: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk ?

Lukács7.20. Amikor a férfiak hozzá érkeztek, ezt mondták: Bemerítő János küldött minket hozzád, ezt kérdezteti: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk ?

Lukács7.21. abban az órában sokakat gyógykezelt betegségekből, gyötrő bajokból és gonosz szellemektől, és sok vaknak adta vissza látását (szemevilágát),

Lukács7.22. és válaszul ezt mondta nekik: menjetek el, (és) vigyétek hírül Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok, (hogy a) vakok újra látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, és süketnémák hallanak, halottak életre kelnek, koldusszegényeknek az evangéliumot hirdetik,

Lukács7.23. és boldog (az), aki bennem meg nem botránkozik.

Lukács7.24. Amikor pedig elmentek János hírvivő követei, elkezdett beszélni a tömegnek Jánosról: mit mentetek ki megnézni a pusztába ? Széltől hajladozó nádszálat ?

Lukács7.25. Vagy mit mentetek ki látni ? Finom, puha, előkelő ruhákba öltözött embert ? Nézzétek, akik pompás (előkelő) ruhában és a kényelemben élnek, a királyi palotákban vannak.

Lukács7.26. Hát mit mentetek ki látni ? prófétát ? igen, mondom nektek, prófétánál is többet.

Lukács7.27. Ez az, akiről meg van írva: lám, elküldöm hírvivő követemet (angyalomat) előtted, aki rendbe hozza előtted az utadat,

Lukács7.28. mert mondom nektek, senki sincs nagyobb az asszonyok szülöttei között Bemerítő Jánosnál, de aki a legkisebb az Isten Királyságában, nagyobb nála,

Lukács7.29. és a nép mind, akik hallgatták, (még) a vámszedők is, igazat adtak Istennek, bemerítkeztek János bemerítésével,

Lukács7.30. a farizeusok pedig és a törvénytudók az Isten szándékát semmibe vették (elvetették) magukra nézve, nem merítkeztek be általa.

Lukács7.31. Kihez hasonlítsam tehát e nemzedék embereit ? (és) kihez is hasonlók ?

Lukács7.32. hasonlók a gyermekekhez, akik a vásártéren üldögelnek, és egymásnak kiáltozva, ezeket mondják:

furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok,

gyászdalt énekeltünk, és nem zokogtatok (siránkoztatok),

Lukács7.33. mert eljött Bemerítő János, aki (sem) kenyeret nem eszik, (sem) bort nem iszik, és ezt mondjátok: démon vette birtokába.

Lukács7.34. Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és azt mondjátok: lám! milyen nagyétkű (falánk), borissza (iszákos) ember, vámszedők és bűnösök barátja !

Lukács7.35. De minden gyermekétől igazolást nyer a bölcsessége.

Lukács7.36. Kérte pedig Őt egy a farizeusok közül, hogy egyék vele, és bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett,

Lukács7.37. és lám egy asszony, aki mint bűnös életű volt a városban, megtudta, hogy vendégségben van a farizeus házában, alabástrom edényben illatos olajat (kenetet) hozott,

Lukács7.38. és megállt hátul a lábánál sírva és könnyeivel öntözni kezdte a lábait, és hajával törölte meg, és megcsókolta és megkenete az illatos olajjal Jézus lábát.

Lukács7.39. Amikor pedig ezt meglátta a farizeus, aki Őt meghívta, ezt mondta magában: ez, ha próféta volna, tudná, hogy ki és miféle asszony az, aki érinti, hogy bűnös (vétkező).

Lukács7.40. És válaszul Jézus így szólt hozzá: Simon, van neked (számodra) valami mondanivalóm, az pedig (így) szólt: Tanítómester, mondjad.

Lukács7.41. Két adósa volt egy hitelezőnek: az egyik ötszáz dénárral tartozott, a másik pedig ötvennel.

Lukács7.42. Mivel nem volt miből megadniuk (fizetniök), mindkettőnek kegyelemből elengedte. Hát közülük melyik fogja jobban szeretni ?

Lukács7.43. Simon ezt mondta: gondolom (felteszem), hogy az, akinek többet engedett el kegyelemből. Ő pedig ezt mondta neki: helyesen ítéltél.

Lukács7.44. és az asszony felé fordulva így szólt Simonhoz: Látod ezt az asszonyt ? bejöttem a házába: vizet a lábaimra nem adott, ez pedig a könnyeivel öntözte (áztatta) a lábaimat, és hajával törölte meg,

Lukács7.45. csókot sem adott nekem, ez pedig amióta bejöttem, nem szűnt meg csókolgatni a lábaimat.

Lukács7.46. Olajjal fejemet nem dörzsölted be, ez pedig illatos olajjal keni a lábaimat.

Lukács7.47. Ezért (ezt) mondom neked, sok bűne (vétke) bocsánatot nyert, mert sok szeretetet tanúsított (sokat szeretett) akinek pedig kevés bűnét bocsátják meg, az kevésbé szeret (kevés szeretetet tanúsít),

Lukács7.48. ezt mondta pedig annak az asszonynak: a te bűneid bocsánatot nyertek.

Lukács7.49. és elkezdtek a vele egy asztalnál ülők (asztaltársak) összesűgni: ki ez, aki még a bűnöket is megbocsátja ?

Lukács7.50. Ő pedig (ismét) az asszonyhoz szólt: a te hit(hűség)ed megmentett téged, menj el békében !

8.

Lukács8.1. és történt ezt követően (ezután), hogy Ő bejárta a városokat és falvakat és hirdette Isten királyi uralmának örömhírét és vele volt a tizenkettő

Lukács8.2. és néhány asszony, akiket gonosz szellemektől és gyengélkedésekből kigyógyított (gyógykezelt): Mária, akit magdalainak hívnak, akiből hét démon ment ki,

Lukács8.3. Johanna, Heródes gondnokának, Kuzának felesége, Zsuzsanna és még sokan mások, akik a vagyonukból szolgáltak neki.

Lukács8.4. Amikor pedig nagy tömeg gyűlt össze Jézushoz, és azok, akik városonként mentek hozzá, így szólt példa(beszéd) (példázat) által:

Lukács8.5. kiment a magvető, hogy elvesse a vetőmagját, és vetés közben néhány szem az útszélre esett, és eltaposták, az ég madarai meg felcsipegették,

Lukács8.6. és más szem a kősziklára esett, és amint kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége,

Lukács8.7. és másféle szem a tövisek közé esett, vele együtt felnőttek a tövisek, és elfojtották azt,

Lukács8.8. és más szem a jó földbe hullott, kikelt és százszoros gyümölcsöt termett. Miután ezeket mondta, felemelt hangon szólt: akinek füle van (a) hallásra, hallja meg !

Lukács8.9. Megkérdezték pedig a tanítványai, hogy mit jelent e példázat (példabeszéd) ?

Lukács8.10. Ő pedig ezt mondta: nektek megadatott, hogy megismerjétek (tudjátok) az Isten Királyságának a titkait, de a többieknek (csak) példabeszédekben azért, hogy látva ne lássanak, és bár meghallják, nehogy (meg)értsék.

Lukács8.11. A példabeszéd (példázat) pedig ez: a mag az Isten szava (Igéje).

Lukács8.12. Az útszélre esett szemek pedig azok, akik meghallották, de jön az ördög, és kikapja (kiveszi) az Igét a szívükből, nehogy higgyenek (hithűségre jussanak) és üdvözüljenek.

Lukács8.13. A kősziklára hullott szemek pedig azok, akik amikor meghallják, örömmel fogadják az Igét, de nincs gyökerük (nem ereszt bennük gyökeret), egy ideig hisznek és a megpróbáltatás (kísértés) időszakában elpártolnak.

Lukács8.14. Ami pedig a tövisek közé esik, azok, akik meghallják, és elmennek, de később a megélhetés gondjai, és gazdagsága és gyönyörei megfojtják és gyümölcsérésig nem jutnak (termést nem hoznak).

Lukács8.15. A kitűnő földre hulló szemek pedig azok, akik nemes és jó szívvel hallgatják az Igét, megtartják, és gyümölcsöt hoznak kitartásukkal.

Lukács8.16. Senki mécszet nem gyújt azért, hogy befödje (letakarja) valami edényfélével, vagy hogy az ágy alá tegye, hanem (a) mécsstartóra teszi, hogy aki csak bemegy, lássa a fényt,

Lukács8.17. mert semmi sincs úgy elrejtve, hogy nyilvánvalóvá ne lenne, és nincs titok, ami ki ne tudódnék és figyelemre (nyilvánosságra) ne kerülne.

Lukács8.18. Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok, mert akinek van, annak adatik (még kap hozzá), akinek pedig nincs, (attól) még azt is elveszik, amiről azt gondolja (véli), hogy az övé,

Lukács8.19. eljöttek pedig hozzá az anyja és testvérei, de nem tudtak hozzájutni a tömeg miatt,

Lukács8.20. hírül adták pedig neki: anyád és testvéreid künn állnak, látni akarnak téged.

Lukács8.21. Ő (pedig) ezt válaszolta nekik: anyám és testvéreim ezek, akik az Isten Igéjét (szavát) hallgatják és megteszik.

Lukács8.22. Történt pedig egy napon, (hogy) Ő is hajóba szállt és tanítványai is, és (ezt) mondta nekik: menjünk át a tó túlsó partjára, és elindultak,

Lukács8.23. de amíg hajóztak, Ő elaludt, és szélvihar csapott le a tóra, és úgy megteltek vízzel, hogy (élet)veszélyben forogtak (voltak),

Lukács8.24. odamentek hozzá, fölébresztették, és ezt mondták: Mester, Mester ! itt elveszünk ! Ő pedig fölkel, megdorgálta a szelet és a víz hullámain (rászólt a szélre és a víz hullámaira) és megszűnt a háborgás és szélcsend lett.

Lukács8.25. Ekkor ezt mondta nekik: hol van a hitetek ? azok pedig félve elcsodálózkodtak, és ezt mondták egymásnak: hát ki ez, hogy a szeleknek és a víznek is parancsol, és engedelmeskednek neki ?

Lukács8.26. és lehajóztak a gerazaiak vidékére, amely Galileával átellenben van,

Lukács8.27. és amikor kiment a szárazföldre, elébe jött egy férfi a városból, akit démonok szálltak meg, és már régóta nem hordott ruhát, és nem házban lakott, hanem sírboltokban.

Lukács8.28. Amikor meglátta (észrevette) Jézust, felkiáltott, leborult (odaesett) eléje és fennhangon mondta: mi közöm hozzád (mi dolgod van velem) Jézus, a magasságos Istennek Fia ? Könyörgök, ne kínozz engem,

Lukács8.29. mert ráparancsolt a tisztátalan szellemre, hogy menjen ki az emberből, mert már sok ideje hatalmában tartotta, és láncokkal és béklyókkal megkötözve őrizték, de elszaggatta a kötelékeket, a démon pedig kikergette (hajszolta) a pusztába,

Lukács8.30. megkérdezte pedig őt Jézus: mi a neved? ő pedig ezt mondta: Légió, mert sok démon tartotta megszállva,

Lukács8.31. és rimázkodtak (segítségét kérték) a démonok, hogy ne rendelje el nekik, hogy a mélységbe menjenek,

Lukács8.32. volt pedig ott egy elég nagy konda, a hegyoldalban lefelé szellett, és (a démonok) megkérték, hogy engedje meg nekik, hogy azokba mehessenek be, és megengedte nekik,

Lukács8.33. a démonok pedig kijöttek az emberből, bementek a disznókba (megszállták a disznókat), és a meredekről a konda lerohant a tóba és belefűlladt.

Lukács8.34. Amikor pedig a kanászok látták, mi történt, elfutottak, és hírül vitték (elhíresztelték) a városba és a tanyákba.

Lukács8.35. Az emberek pedig kijöttek, hogy lássák, mi történt, és odaérve Jézushoz meg is találták az embert, akiből a démonok kijöttek, felöltözve és józan ésszel Jézus lábainál ült, és félelem fogta el őket,

Lukács8.36. és elbeszélték azok akik látták (a szemtanúk), hogyan menekült meg a démontól megszállott,

Lukács8.37. és kérte Őt a Geraza környékének sokasága, hogy menjen el tőlük, mert nagy félelem fogta el őket, Ő pedig hajóba szállt, hogy visszatérjen.

Lukács8.38. Az a férfi pedig, akiből kimentek a démonok, kérte Őt, hogy vele együtt lehessen, de Ő elküldte őt, és ezt mondta:

Lukács8.39. térj vissza otthonodba és beszéld el, mily nagy dolgokat tett veled az Isten, és elment, városszerte hirdette (hírnöke lett): mily nagy jót tett vele Jézus.

Lukács8.40. Amikor pedig Jézus visszatért, a tömeg örömmel fogadta, mert mindenki várta.

Lukács8.41. és lám, jött egy férfi, akinek Jairus volt a neve, és a zsinagóga főelöljárója volt, és Jézus lábaihoz borulva kérte, hogy jöjjön be a házába,

Lukács8.42. mert egyetlen leánya volt neki, mintegy tizenkét éves, és haldoklott. Miközben pedig odament, a tömeg majd agyonnyomta (szorongatta)

Lukács8.43. és egy asszony, aki vérfolyásos volt tizenkét esztendő óta, akit (bár orvosokra költötte egész megélhetését) senki sem bírt gyógyítani,

Lukács8.44. odament (hozzá) hátulról, és megérintette felsőruhájának szegélybojtját, és azonnal elállt a vérének folyása,

Lukács8.45. és ezt kérdezte Jézus: ki az, aki megérintett engem (hozzámért) ? Miután mindenki tagadta, ezt mondta Péter (és akik vele voltak): Mester, a tömeg szorongat és lökdös (nyom) téged.

Lukács8.46. Jézus azonban ezt mondta: megérintett engem valaki, mert én észrevettem, (hogy) hatóerő áradt ki belőlem.

Lukács8.47. Látva pedig az asszony, hogy nem maradt rejtve, remegve (reszketve) előjött, eléje borult, és tudtára adta (kijelentette, megvallotta) az (egész) nép előtt, mily okból érintette meg, és hogy gyógyult meg rögtön.

Lukács8.48. Jézus pedig ezt mondta neki: (légy bátor) leányom, a hited megmentett (hűséged megtart) téged, menj el békében,

Lukács8.49. még Ő beszélt, amikor jött valaki a zsinagógafőhöz, és ezt mondta: meghalt a leányod, nehogy még tovább zaklasd a Tanítómestert !

Lukács8.50. Jézus pedig ezt meghallotta és (így) válaszolt neki: nehogy félj ! Csak higgy, és meg lesz mentve (tartva).

Lukács8.51. Amikor pedig megérkezett a házba, senkit sem engedett bemenni magával együtt, csak Pétert, és Jakabot és Jánost és a lánygyermek apját és anyját.

Lukács8.52. Sírtak pedig mind és jajgattak fölötte: Ő pedig ezt mondta: nehogy sírjatok, nem halt meg, csak alszik (szunnyad)

Lukács8.53. és kinevették Őt, mert tudták, hogy meghalt.

Lukács8.54. De Ő megfogta (megragadta) a kezét, hangosan felszólította, és (ezt) mondta: kisleányom, ébredj (kelj föl) !

Lukács8.55. és visszatért a szelleme, és felállt rögtön. És meghagyta (elrendelte), hogy adjanak neki enni,

Lukács8.56. és elámultak a szülei, Ő pedig megparancsolta (meghagyta) nekik, nehogy valakinek elmondják, ami történt.

9.

Lukács9.1. Összehívta pedig a tizenkettőt, hatóerőt és felhatalmazást (hatalmat) adott nekik minden démon felett, és a betegségek gyógykezelésére

Lukács9.2. és elküldte őket, hogy hirdessék az Isten Királyságát (királyi uralmát) és gyógyítsanak

Lukács9.3. és így szólt hozzájuk: ne hogy valamit az útra vigyetek, se botot, se (koldus)tarisznyát, se kenyeret, se ezüstpénzt, se két-két (egy váltás) alsóruhátok ne legyen.

Lukács9.4. Amikor betértek egy házba, ott maradjatok, és onnan induljatok tovább,

Lukács9.5. és ha netán nem fogadnak be titeket, menjetek ki abból a városból és a port is rázzátok le a lábaitokról tanú(bizony)ságul ellenük.

Lukács9.6. Elmentek hát, bejárták a falvakat, hirdették az örömuzenetet (evangéliumot) és gyógykezelték mindenütt.

Lukács9.7. Meghallotta pedig Heródes, a negyedes fejedelem mindazt, ami történt, és nyugtalankodott, mivelhogy némelyek azt mondták, hogy János kelt életre a halottak közül,

Lukács9.8. némelyek pedig, hogy Illés jelent meg, mások pedig, hogy a régiek közül támadt fel egy próféta,

Lukács9.9. ezt mondta pedig Heródes: Jánost én lefejeztetem, kicsoda ez, akiről ilyeneket hallok ? és kereste a módját (igyekezett keresni az alkalmat), hogy lássa Őt

Lukács9.10. és visszatérve az apostolok elbeszéltek neki mindazt, amit tettek, és maga mellé vette őket, elvonult velük külön egy csendes tájakra, egy Betsaida nevű városba.

Lukács9.11. De a tömeg megtudta, utána ment, fogadta is őket és szólt nekik Isten Királyságáról (királyi uralkodásáról), és akiknek gyógykezelésre volt szükségük, meggyógyította (orvosolta).

Lukács9.12. A nap pedig kezdett hanyatlani, odament hozzá a tizenkettő, és ezt mondták neki: bocsásd el a tömeget, hogy a környékbeli falvakba és tanyákra menjenek, hogy szállást és ételmezt találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk.

Lukács9.13. Ő pedig így szólt hozzájuk: adjatok ti nekik enni ! Azok pedig ezt mondták: nincs nálunk több, csak öt kenyér és két hal, hacsak el nem megyünk, és nem vásárolunk eledelt ennek az egész népnek,

Lukács9.14. mert volt ott mintegy ötezer férfi. (Jézus) pedig így szólt a tanítványaihoz: telepítsétek le őket ötvenes csoportokban.

Lukács9.15. Úgy is tettek, és letelepedtek mind.

Lukács9.16. Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte és a tanítványoknak adta, hogy a tömeg elé helyezték,

Lukács9.17. és ettek, jól is laktak mindnyájan, és összeszedték, ami fölösleg megmaradt utánuk, tizenkét kosár törmelék

Lukács9.18. és történt egyszer, amikor egymagában (egyedül) imádkozott, ott voltak vele együtt a tanítványai, megkérdezte őket, ezt mondta: kinek mond engem a tömeg ?

Lukács9.19. Ők pedig válaszoltak, ezt mondták: Bemérintő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik.

Lukács9.20. Jézus pedig ezt mondta: hát ti kinek mondotok engem, ki vagyok ? Péter pedig válaszolt: az Isten Krisztusa (Fölkentje) vagy !

Lukács9.21. Ő pedig óva intette őket, megparancsolva (rájuk parancsolt), nehogy ezt valakinek elmondják,

Lukács9.22. ezt mondta: mert az Emberfiának sokat kell szenvednie, és nem ismerik el, a vének, a főpapok és az írástudók megölik, és harmadnapon életre kel,

Lukács9.23. így szólt pedig mindenkire: ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és naponként vegye vállára a keresztségét (kínkaróját), és kövessen engem,

Lukács9.24. mert aki meg akarja a lelkét menteni, elveszti azt, aki pedig elveszti a lelkét énértem, megmenti,

Lukács9.25. mert mit használ az embernek, ha megnyeri az egész világrendszert, de magát pedig elpusztítja vagy kárt szenved ?

Lukács9.26. mert aki szégyell engem, vagy az én szavaimat (Igéimet), azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön a maga és az Atya és a szent angyalok dicsőségében.

Lukács9.27. Mondom pedig néktek igazán, vannak egyesek, az itt állók között, akik nem ízelelnek halált, amíg meg nem látják Isten Királyságát (királyi uralmát).

Lukács9.28. Történt pedig e szavak után mintegy nyolc nappal, maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment a hegyre imádkozni

Lukács9.29. és imádkozás közben orcája más lett, és a ruházata sugárzó fehér lett

Lukács9.30. és lám, két férfi beszélt vele, ezek Mózes és Illés voltak,
Lukács9.31. akik dicsőségben megjelentek, megmondták az Ő halálának végbemenetelét, amely Jeruzsálemben készül beteljesedésre.

Lukács9.32. Péterre pedig és akik vele együtt voltak ránehezedett az álom, de mikor fölébredtek, látták dicsőségét és a két férfit, akik együtt álltak vele,

Lukács9.33. és történt, amikor azok eltávoztak tőle, így szólt Péter Jézushoz: Mester jó (kitűnő) nekünk itt lennünk, csináljunk három sátrat, egyet neked és egyet Mózesnek és egyet Illésnek. Nem tudta (azonban) mit beszél.

Lukács9.34. Amint pedig ezeket mondta, felhő támadt, és árnyékba borította őket, megijedtek (megfélemlettek) pedig, amikor a felhőbe kerültek

Lukács9.35. és hang hallatszott a felhőből, és ezt mondta: ez az én (ki)választott Fiam, rá hallgassatok

Lukács9.36. és amikor a hang elhangzott, Jézust egyedül találták, (és) ők is hallgattak, és azokban a napokban senkinek nem mondtak el semmit abból, amit láttak.

Lukács9.37. Történt pedig a következő napon, hogy amikor a hegyről lejöttek, nagy tömeg ment eléje.

Lukács9.38. És lám, egy férfi a tömegből segítségért kiáltott, ezt mondta: Tanítómester, könyörgök, tekints rá a fiamra, hiszen nekem egyetlen gyermekem

Lukács9.39. és nézd, egy szellem megragadja, és hirtelen felordít, és az gyötri (rángatja), marcangolja, hogy habzik a szája, és csak nehezen hagyja el, miután összetörte (agyonkínozta) őt,

Lukács9.40. és már könyörögtem tanítványaidnak, hogy hajtsák ki belőle és nem volt hatalmuk (képtelenek voltak) rá,

Lukács9.41. válaszul pedig Jézus ezt mondta: ó, hitetlen és kifícamodott (elfordult) nemzedék, meddig leszek veletek (körötökben) és meddig tűrjelek (hordozzalak) titeket ? Vezesd ide (hozd ide) a fiadat.

Lukács9.42. Még mikor feléje ment, a démon földhöz vagdosta a fiút és össze-vissza (ide-oda) rángatta, de Jézus megdorgálta a tisztátalan szellemet, és meggyógyította a fiút és visszaadta az apjának,

Lukács9.43. megdöbbenek (elámultak) mindnyájan az Isten nagyságán. Amikor pedig mindenki elcsodálkozott mindazokon, amit Jézus tett, így szólt a tanítványaihoz:

Lukács9.44. vegyétek füleitekbe ezeket a szavakat, mert az Emberfiát az emberek kezeibe fogják adni,

Lukács9.45. de ők nem értették meg ezt a beszédet, és el volt rejtve (leplezve) előlük úgy, hogy ne tudják felfogni, és féltek (nem merték) megkérdezni e beszéd felől.

Lukács9.46. Vita csúszott be közójük (felmerült bennük egy kérdéses gondolat), hogy ki nagyobb közöttük.

Lukács9.47. Jézus pedig látta szívük gondolatát, (vitaindító fontolgatását), kézen fogott egy kisgyermeket és maga mellé állította

Lukács9.48. és ezt mondta nekik: aki befogadja ezt a kisgyermeket az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött, mert aki (a) kisebb mindnyájatok között, az a nagy.

Lukács9.49. Válaszul pedig János ezt mondta: Mester, láttunk valakit, aki démonokat hajt ki a nevedben (és) megtiltottuk neki, mert nem követ Téged velünk együtt,

Lukács9.50. így szólt hozzájuk Jézus: nehogy eltiltsátok, mert aki nincs ellenetek, mellettetek van.

Lukács9.51. Történt pedig, amikor beteltek a felemeltetésének napjai, elhatározta (arcát arra fordította), hogy Jeruzsálembe megy,

Lukács9.52. és követeket küldött maga előtt, és útrakeltek, eljutottak (bementek) a szamariaiak egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki,

Lukács9.53. de nem fogadták be Őt, mivelhogy Jeruzsálembe tartott (volt szándéka menni).

Lukács9.54. Amikor pedig ezt látták a tanítványai, Jakab és János, ezt mondták: Uram, akarod, hogy mondjuk, tűz szálljon le az égből és pusztítsa el őket (amint Illés is tette) ?

Lukács9.55. de Ő megfordult, és megdorgálta őket (rájuk szólt): (ezt mondta: nem tudjátok, milyen szelleműek vagytok,

Lukács9.56. mert az Emberfia nem azért jött, hogy emberek lelkét elveszítse, hanem hogy megmentse). És elmentek egy másik faluba,

Lukács9.57. történt pedig, hogy amikor mentek az úton, valaki azt mondta: Követni foglak téged (Uram), bárhová még is,

Lukács9.58. és ezt mondta neki Jézus: a rókáknak vackuk van, az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.

Lukács9.59. Egy másikhoz pedig így szólt: kövess engem ! Az pedig ezt mondta: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az apámat,

Lukács9.60. de ezt mondta neki Jézus: hagyd, hogy a halottak temessék el a halottaikat, te pedig menj és hirdesd az Isten Királyságának hírét.

Lukács9.61. Szólt pedig egy másik is: követlek majd téged Uram, de előbb engeddd meg, hogy búcsút vegyek az otthoniaktól (búcsút mondjak azoknak, akik a házamban vannak),

Lukács9.62. így szólt hozzá Jézus: senki, aki kezét az eke szarvára teszi, és hátratekint, nem alkalmas Isten Királysága számára.

10.

Lukács10.1. Ezek után pedig kirendelt az Úr másokat is, hetvenet, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni készült (szándékozott).

Lukács10.2. Így szólt pedig hozzájuk: az aratnivaló ugyan sok, de a munkás kevés, könyörögjetez tehát az aratás Urához, hogy vessen be munkásokat az ő aratásába.

Lukács10.3. Menjetez, nézzétez, úgy küdelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé

Lukács10.4. ne vigyetez magatokkal erszényt, se (koldus)tarisznyát, se sarut, és senkit az úton ne köszöntseteaz,

Lukács10.5. ha pedig bementek egy házba, először ezt mondjátok: békesséaz e háznak

Lukács10.6. és ha ott a békesséaz fia lakik, megnyugszik majd azon a békességeteaz, ha pedig nem, visszaszáll rátok

Lukács10.7. maradjatez pedig abban a házban, azt egyéteaz és igyátok, ami van náluk, mert a munkás megérdemli a maga bérét. Nehogy házról-házra járjatez

Lukács10.8. és ha egy városba érkezetez, és ott befogadnak (szívesen látanak) titeket, egyéteaz, amit eléteaz raknak,

Lukács10.9. és gyógykezeljeteaz az ottlévő gyengélkedőket, és mondjátok nekik: közel van hozzátok az Isten Királysága.

Lukács10.10. Ha pedig valamely városba bementek, és (netán) nem fogadnak be titeket, menjetez ki az utcára, ezt mondjátok:

Lukács10.11. még a port is, amely városotokból lábainkra tapadt, lerázzuk rátok, de azért tudjátok meg, hogy közel van (jött) az Isten Királysága.

Lukács10.12. Hát mondom nektek, hogy a szodomainaknak elviselhetőbb sorsa lesz azon a napon, mint annak a városnak.

Lukács10.13. Jaj neked Korazin ! Jaj neked Betsaida, mert ha Tiruszban és Szidonban lettek volna e hatalmas tettek (csodák), amelyek bennetek lettek, már rég zsáokban és hamuban ülve észretértek volna (gondolkodásmódot változtattak volna),

Lukács10.14. de Tirusznak és Szidonnak elviselhetőbb sorsa lesz az ítéletkor, mint nektek.

Lukács10.15. És te Kapernaum, az égig emeled magad ? Az alvilágig leszel ledobva (fogsz lesüllyedni).

Lukács10.16. Aki titeket hallgat, az engem hallgat, és aki titeket elutasít, az engem utasít el, aki pedig engem elutasít, az azt utasítja el, aki engem küldött.

Lukács10.17. Visszatért pedig a hetven tanítvány, örömmel mondták: Uram, a démonok is enged(elmesked)nek nekünk a nevedben.

Lukács10.18. Ő pedig ezt mondta nekik: láttam (figyeltem) a sátánt, mint villámlás esett le az égből.

Lukács10.19. Lám, hatalmat adtam néktek (megadtam nektek a felhatalmazást), hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és minden ellenséges erőn úrrá legyetek, és semmi sem fog néktek ártani,

Lukács10.20. de nehogy annak örüljete, hogy a szellemek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy a neveitek fel vannak írva az egetben.

Lukács10.21. Abban az órában felujjongott Jézus a Szent Szellemben és ezt mondta: vallást teszek melletted Atyám, égnek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek elől, és kinyilatkoztattad (kijelentetted, leleplezted) a gyermekeknek. Igen, Atyám, mert így tetszett neked (így láttad jónak).

Lukács10.22. Mindent átadott nekem az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, azt csak a Fiú, és akinek a Fiú le akarja leplezni (leplét levenni)

Lukács10.23. és a tanítványokhoz fordulva csak nekik ezt mondta: boldogok azok a szemek, amelyek látják, amiket ti láttok,

Lukács10.24. mert mondom nektek, hogy sok próféta és király akarta látni, amiket ti láttok, és nem látta meg, és hallani azt, amiket ti hallotok, és nem hallotta meg,

Lukács10.25. és lám! egy törvénytudó felállt, hogy próbára tegye, és ezt mondta: Tanítómester, mit tegyek, hogy a (világ)korszakra szóló (aioni) élet részese legyek ?

Lukács10.26. Ő pedig így szólt hozzá: a törvényben mi van megírva ? Hogyan (miképpen) olvasod ?

Lukács10.27. Az pedig így válaszolt: szeresd az Urat, Istenedet egész szívedből, egész lelkedből, és egész erődből és egész gondolkodás(mód)odból és a legközelebbi embertársadat is, mint saját magadat.

Lukács10.28. Jézus ezt mondta neki: helyesen válaszoltál, ezt tedd és élni fogsz.

Lukács10.29. Az pedig igazolni akarta magát, így szólt Jézushoz: és ki is az én (legközelebbi) embertársam ?

Lukács10.30. Jézus pedig átvette a szót, és ezt mondta: egy ember ment lefelé Jeruzsálemből Jerikóba és rablók kezébe esett, akik levetkőztették, meg is verték, elmentek és otthagyták félholtan.

Lukács10.31. Történetesen egy pap ment lefelé azon az úton, és bár látta (észrevette) a túlsó oldalon, elment mellette (elkerülte)

Lukács10.32. hasonlóképpen pedig egy lévita is arra a helyre ért, meglátta és továbbment (elkerülte).

Lukács10.33. Egy szamaritánus pedig, aki úton volt (arra utazott), oda érkezett hozzá, és amikor meglátta, megesett rajta a szíve (megszánta, megsajnálta),

Lukács10.34. és odament hozzá, bekötözte a sebeit, olajat és bort öntött rá, magát az embert pedig rátette saját teherhordó állatára, elvezette egy fogadóba, és gondját viselte,

Lukács10.35. és másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak, és ezt mondta: viseld gondját, és amit még ezen felül ráköltesz, én, amikor visszatérek, megadom majd neked.

Lukács10.36. E három közül, mit gondolsz, ki volt legközelebbi embertársa (felebarátja) annak, aki a rablók kezébe (keze közé) esett ?

Lukács10.37. az pedig ezt mondta: az, aki irtalmasságot tett vele, ezt mondta neki Jézus: eredj el, és tégy te is hasonlóképpen.

Lukács10.38. Történt pedig, amikor továbbmentek, maga Jézus betért egy faluba, és egy Márta nevű asszony házába fogadta

Lukács10.39. és ennek volt egy nő(test)vére, akit Máriának hívtak, aki odaült az Úr lábaihoz, hallgatta a szavát.

Lukács10.40. Márta pedig sürgött-forgott a sok felszolgálásban, egyszer csak eléje állt és ezt mondta: Uram, azzal nem törődsz, hogy a nő(test)vérem magamra hagyott (egyedül hagyott) engem a felszolgálásban ? Mondd neki, hogy segítsen nekem.

Lukács10.41. válaszul pedig ezt mondta neki az Úr: Márta, Márta, sokat aggódsz (tépelődsz) és töröd magad,

Lukács10.42. pedig kevésre van szükség, vagy csak egyre, és Mária a jó részt választotta, amit nem vesznek el tőle soha.

11.

Lukács11.1. Történt, hogy amikor egy helyen imádkozott, amint befejezte, így szólt hozzá az egyik tanítványa: Uram, taníts (meg) minket imádkozni, mint ahogy János is megtanította tanítványait,

Lukács11.2. erre ezt mondta nekik: amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk ! szenteltessék meg (megszentelt legyen) a te neved, jöjjön el a Te királyságod,

Lukács11.3. a mi kenyerünket, a létrevalót, add meg nekünk naponként (minden nap)

Lukács11.4. és engedd el (bocsásd meg) a bűneinket (vétkeinket), mert mi magunk is megbocsátunk (elengedjük) mindenkinek, aki nekünk tartozik (adósunknak), és nehogy belevígy bennünket (a) megpróbáltatásba (kísértésbe),

Lukács11.5. és így szólt hozzájuk: ki az közületek, akinek barátja van, és hozzámegy éjfélkor, és ezt mondja neki: barátom, adj kölcsön (kölcsönözz) nekem három kenyeret,

Lukács11.6. mivelhogy egy barátom útról érkezett hozzám, és nincs mit elébe tegyek (adjak néki),

Lukács11.7. az belülről válaszolna és azt mondaná: ne háborgass engem, már az ajtó be van zárva, és gyermekeim az ágyban vannak velem együtt, nem kelhetek fel, hogy adjak neked.

Lukács11.8. mondom nektek, ha nem is kel fel, hogy adjon neki azért mert a barátja, de azért, mert tolakodik (nem tágit), mégis fölkel, és adni fog neki (annyit) amennyire szüksége van (amennyi kell),

Lukács11.9. én is mondom nektek, kérjetek és adni fognak nektek (kaptok), keressetek és találtok, kopogtassatok, és ajtót nyitnak nektek,

Lukács11.10. mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, az talál, és aki kopogtat, annak ajtót nyitnak,

Lukács11.11. melyik az az (édes)apa közületek, (aki) (követ ad a fiának, amikor az kenyeret kér), ha fia halat kér, akkor hal helyett kígyót ad neki ?

Lukács11.12. vagy ha tojást fog kérni, akkor skorpiót ad neki ?

Lukács11.13. ha tehát ti gonosz (romlást árasztó) létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog az égi Atyátok Szent Szellemet adni azoknak, akik kérik tőle.

Lukács11.14. És történt, hogy kihajtott egy démont és az néma volt, s amikor a démon kiment, megszólalt a néma, és elcsodálkozott a tömeg,

Lukács11.15. némelyek pedig közülük ezt mondták: Belzebubbal, a démonok fejedelmével hajtja ki a démonokat,

Lukács11.16. mások pedig, hogy próbára tegyék, égi jelt kívántak tőle.

Lukács11.17. Ő azonban ismerte gondolataikat (átlátott rajtuk), ezt mondta nekik: minden királyság, amely önmagával meghasonlik, elpusztul, és ház házra dől (omlik),

Lukács11.18. ha pedig a sátán is meghasonlik (ön)magával, hogyan állhat(na) fenn a királysága ? mert ezt mondjátok, hogy én Belzebub segítségével haj(i)tom ki a démonokat,

Lukács11.19. ha pedig én Belzebub segítségével haj(i)tom ki a démonokat, fiaitok kinek a segítségével haj(i)tják ki őket ? Ezért ők lesznek bíráitok,

Lukács11.20. de ha én Isten ujjával haj(i)tom ki a démonokat, akkor elérkezett hozzátok (közel van) Istennek a Királysága.

Lukács11.21. Amikor az erős fegyveres őrzi a maga palotáját (udvarát), biztonságban (békességben) van a vagyona,

Lukács11.22. de ha egy nála erősebb megtámadja (rátör) és legyőzi őt, az teljes fegyverzetét elveszi, amelyben bízott, és az elvesztett zsákmányát szétesztja.

Lukács11.23. Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az széjjelszór.

Lukács11.24. Amikor a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víztelen (sivár) helyeken bolyong, megnyugvást (felüdülést) keres, és amikor nem talál, ezt mondja: visszatérek a házamba (otthonomba), ahonnét kijöttem,

Lukács11.25. és amikor megérkezik, kisöpörve és feldíszítve (kicsinosítva) találja,

Lukács11.26. akkor elmegy, és maga mellé vesz hét másféle, nálánál gonoszabb szellemet, és bemennek, ott lak(oz)nak, és annak az embernek utóbbi állapota rosszabb lesz az elsőnél (mint előbb volt).

Lukács11.27. Történt pedig, amikor ezeket mondta, egy asszony odakiáltott (felemelte hangját) a tömegből, ezt mondta neki: boldog az anyaméh, amely kihordott, és az emlők, amelyeket szoptál.

Lukács11.28. Ő pedig ezt mondta: hát (sőt) még azok milyen boldogok, akik hall(gat)ják az Isten szavát és megőrzik.

Lukács11.29. Amikor pedig még nagyobb tömeg tódult oda, elkezdte mondani: ez a nemzedék gonosz nemzedék, jelt kíván, de nem kap mást jelt, mint a Jónás próféta jelét,

Lukács11.30. mert ahogyan Jónás jellé vált a niniveieknek, úgy jel lesz az Emberfia is ennek a nemzedéknek.

Lukács11.31. Dél királynője életre kel majd az ítéletkor e nemzedék férfaival, és elítéli őket, mivelhogy eljött a föld legvégéről, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét, és lám, itt több van Salamonnál.

Lukács11.32. A ninivei férfiak feltámadnak majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt és elítélik (azt), mivelhogy észretértek (gondolkozásukat megváltoztatták) Jónás igehirdetésére, és lám, több van itt Jónásnál.

Lukács11.33. Senki sem gyújt mécset, azért, hogy rejtett helyre (rejtekbbe) tegye, sem hogy a véka alá, hanem a mécstartóra, hogy akik bemennek, a fényt (a sugárzást) lássák.

Lukács11.34. A test mécse a szem, ha a szemed nyílt, az egész tested is fénytelt lesz, de ha gonosz, a tested is sötét lesz.

Lukács11.35. Vigyázz tehát (nézz utána) nehogy a benned levő fény sötétséggé váljék.

Lukács11.36. Ha tehát az egész tested fénytelt, és nincs benne sötét rész, olyan fényes lesz az egész, mint amikor a mécs fénybe borít téged a fényével.

Lukács11.37. Mialatt beszélt, megkérte egy farizeus, hogy egyék nála, bement és asztalhoz telepedett,

Lukács11.38. a farizeus pedig csodálkozva látta, hogy étkezés előtt nem merítette vízbe a kezét,

Lukács11.39. az Úr pedig így szólt hozzá: nos ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztítjátok, de belül csordultig (tele) vagytok rablásvággal és gonoszsággal,

Lukács11.40. balgák, nemde, aki a külsőt alkotta, nem az alkotta a belsőt is ?

Lukács11.41. adjátok oda inkább alamizsnául, ami benne (belül) van, és mindenetek tiszta lesz,

Lukács11.42. de jaj nektek, farizeusok, mert megadjátok a tizedet a mentából, rutából és minden zöldségből, és mellőzitek az ítéletet és az Isten szeretetét, ezeket meg kell pedig tenni, de amazokat sem elhagyni,

Lukács11.43. jaj nektek farizeusok, mert szeretitek az elől ülést a zsinagógákban és a köszöntéseket a piacokon (vásártéren).

Lukács11.44. Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a felismerhetetlen sír(bolt)ok, és az emberek járkálnak fölöttük (rajtuk) anélkül, hogy tudnának róluk,

Lukács11.45. válaszolva pedig egy a törvénytudók közül, ezt mondta neki: Tanítómester, amikor ezeket mondod, minket is bántasz.

Lukács11.46. Ő pedig ezt mondta: jaj nektek is törvénytudók, mivel elviselhetetlenül nehéz terhekkal terhelitek meg az embereket, és ti magatok egy ujjatokkal sem érintitek a terheket (nyúltok hozzá a terhekhez).

Lukács11.47. Jaj nektek, mert ti építitek a próféták síremlékeit, a ti apáitok pedig megölték őket.

Lukács11.48. Ezáltal tanúbizonyosságot tesztek, hogy helyeslitek (jónak látjátok) a ti atyáitok tetteit, mivelhogy ők ugyan megölték őket, ti pedig síremléket építetek nekik,

Lukács11.49. ezért mondja az Isten bölcsessége is: küldök nekik prófétákat és apostolokat, és azok közül némelyeket megölnék és elüldöznek,

Lukács11.50. hogy számon kéressék e nemzedéktől minden próféta vére, amelyet a világrend (alapjának) levetésétől fogva

Lukács11.51. Ábel vérétől az áldozati oltár és Isten háza között megölt Zakariás véreig kiontottak, igen, mondom nektek, számot fog adni róla e nemzedék (számon fogják kérni ettől a nemzedéktől).

Lukács11.52. Jaj nektek, törvénytudóknak, mert elvettétek (lefoglaltátok) a tudás (ismeret) kulcsát, magatok nem mentek be, és azokat is megakadályoztátok, akik bemennének.

Lukács11.53. Amikor kijött onnét, elkezdtek az írástudók és a farizeusok rettentően neheztelni és több dolog felől faggatni,

Lukács11.54. leelkedtek rá (alattomban figyelték), vadásztak szavaira (hogy ellessenek szájából kikapva valamit), hogy vádat emelhessenek ellene (vádolhassák Őt).

12.

Lukács12.1. Közben tízezres tömeg verődött (gyűlt) össze körülötte, annyira, hogy (úgyhogy) egymást taposták, először csak a tanítványainak kezdte mondani: óvakodjatok a farizeusok kovászatól, amely a kétszínűség.

Lukács12.2. Nincs pedig semmi elrejtve, ami le ne lepleződnék, sem oly titok, ami ki ne tudódnék.

Lukács12.3. Ezért, amit a sötétben mondtatok, fényes nappal halljátok majd vissza, és amit fülbe súgtatok a kamrákban, azt a háztetőkről fogják hirdetni.

Lukács12.4. Ezt mondom pedig nektek, barátaimnak: nehogy féljete azoktól, akik a testet megölik, és azon túl (azután) semmi többet nem tehetnek,

Lukács12.5. de megmutatom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek, miután megöl, van hatalma a gyehennára vetni, igen, mondom nektek, tőle féljete.

Lukács12.6. Ugye öt kis verebet árusítanak két fillérért ? és egyikükről sem feledkezik meg az isten,

Lukács12.7. sőt, a fejete hajszaai is mind számon vannak tartva. Ne féljete (hát) ! sok kis verébnél többet érte (drágábbak vagytok).

Lukács12.8. Ezt mondom pedig nektek, hogy aki vallomást tesz rólam az emberek előtt, azt az Emberfia is magáénak vallja (megvallja) az Isten angyalai előtt,

Lukács12.9. aki azonban megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom az Isten angyalai előtt,

Lukács12.10. és mindenki, aki az Emberfia ellen szól: bocsánatot nyer, de aki a Szent Szellemet káromolja, nem nyer bocsánatot,

Lukács12.11. amikor pedig a zsinagógákba, elöljárók és hatóságok elé visznek (hurcolnak) benneteket, nehogy azon tépelődjete, hogyan és mivel védekezzete, vagy mit mondjate,

Lukács12.12. mert a Szent Szellem megtanít majd titeket abban az órában arra, amit mondanotek kell.

Lukács12.13. Megszólalt pedig valaki a tömegből: Tanítómester, mondd meg a testvéremnek, hogy ossza meg velem a sorsrészt (az örökséget).

Lukács12.14. Ő pedig ezt mondta neki: ember, ki tett engem fölétek döntőbíróvá vagy részosztóvá ?

Lukács12.15. De azután ezt mondta nekik: vigyázzatok (meaglássátok) és őrizkedjetek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővölködéstől függ az ember élete.

Lukács12.16. Mondott pedig egy példabeszédet nekik: egy gazdag embernek jól termett a földje,

Lukács12.17. és fontolgatta magában: mit tegyek ? mert nincs hová gyűjtsem a termésemet,

Lukács12.18. és ezt mondta: ezt fogom tenni: lebontom a magtáraitam és nagyobbakat építek majd és odagyűjtöm össze minden gabonámat és javaimat,

Lukács12.19. és ezt mondom a lelkemnek: lélek, sok javad van neked sok esztendőre eltéve, pihenj meg, egyél, igyál, légy vidám !

Lukács12.20. Isten pedig ezt mondta neki: esztelen (meggondolatlan), az éjjel elkérik (számon kérik) a lelkedet tőled, akkor amiket készítettél, kié lesz ?

Lukács12.21. Így van az, aki kincset gyűjt (halmoz) magának, és nem Istenben gazdag,

Lukács12.22. majd így szólt a tanítványaihoz: ezért mondom nektek: nehogy tépelődjete a lelketek miatt, hogy mit egyetek, sem testetek miatt, hogy mit öltsetek föl,

Lukács12.23. mert a lélek több, mint az eledel (táplálék) és a test több, mint az öltözet.

Lukács12.24. Gondoljatok (figyeljete) a hollókra, hogy nem vetnek, sem nem aratnak, nincs kamrájuk, sem magtáruk és az Isten táplálja őket, mennyivel többet értek a madaraknál ?

Lukács12.25. Ki pedig közületek az, aki tépelődésével hozzá tudna tenni természetéhez egy arasznyit ?

Lukács12.26. ha tehát a legkisebbre sem vagytok képesek mit tépelődötök a többi felől ?

Lukács12.27. Figyeljetek meg, a virágokat, hogyan nőnek, sem nem fonnak, sem nem szőnek, de mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy,

Lukács12.28. ha pedig a mezőn a fűvet, amely ma van, holnap kemencébe dobják, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek ?

Lukács12.29. ti se kérdezzétek, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és nehogy nyugtalankodjatok (kételkedjete),

Lukács12.30. mert ezeket mind a világi nemzetekből valók (nem zsidó népek) keresik, Atyátok azonban tudja, hogy szükségetek van ezekre,

Lukács12.31. inkább keressétek az Ő (Isten) Királyságát, és ezeket ráadásképpen megkapjátok.

Lukács12.32. Nehogy félj, te parányi (kicsiny, maroknyi) nyáj, mert úgy látta jónak az Atyátok, hogy nektek adja a királyságot.

Lukács12.33. Adjátok el amitek van, és adjátok alamizsnául, szereztek magatoknak olyan erszényt, amely nem avul el, elfogyhatatlan kincset az egekben, ahol tolvaj nem jut közelébe, és ahol moly sem rágja meg,

Lukács12.34. mert ahol a kincsetek, ott lesz a szívetek is.

Lukács12.35. Legyen derekatok felövezve, és égjen a mécsetek,

Lukács12.36. és ti olyan emberekhez hasonlítsatok, akik urukat várják, mikor jön meg a menyegzőből, hogy amikor megérkezik és kopogtat, mindjárt ajtót nyissanak neki,

Lukács12.37. boldogok azok a rabszolgák, akiket az úr virrasztva (ébren) talál. Ámen, mondom nektek, hogy körülövezi magát, asztalhoz telepíti őket és odamegy, hogy felszolgáljon nekik,

Lukács12.38. és ha a második vagy harmadik őrváltáskor jön is meg, és így találja őket, boldogok azok (a szolgák),

Lukács12.39. ezt pedig tudjátok meg, hogy ha tudná a házigazda, hogy mely órában jön a tolvaj, nem hagyná, hogy betörjön a házába,

Lukács12.40. ti is legyetek készen, mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az Emberfia.

Lukács12.41. Péter pedig ezt mondta: Uram, nekünk mondd ezt a példázatot (példabeszédet) vagy mindenkinek ?

Lukács12.42. és ezt mondta az Úr: ki hát a hű és okos gondnok, akit az úr háznépe fölé rendelt, hogy kiadja a kellő időben a kimért gabonarészüket (járandóságukat) ?

Lukács12.43. boldog az a rabszolga, akit ura, mikor megjön, ilyen munkában talál.

Lukács12.44. Igazán mondom nektek, hogy minden vagyona fölé állítja őt,

Lukács12.45. de ha ezt mondja a szívében az a rabszolga: még soká nem jön (elidőzik) az uram, és verni kezdi a szolgálóleányokat és a szolgálóleányokat, enni és inni és részegeskedni kezd,

Lukács12.46. megjön annak a rabszolgának az ura egy napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyet nem ismer és kettévágja őt, és a hűtlenek sorsára juttatja,

Lukács12.47. az a rabszolga pedig, aki ismerte az ura akaratát, és nem végezte el, és így nem tett akarata szerint, sok verést kap.

Lukács12.48. Aki pedig nem ismerte, és így tett verést érdemlő dolgokat, (csak) kevés verést kap, mert mindenkitől, akinek sokat adnak, sokat követelnek, és akire sokat bíznak rá, attól többet kérnek számon,

Lukács12.49. tüzet dobni jöttem a földre, és mit akarok, mivelhogy az már felgyulladt ?

Lukács12.50. de van (még) egy bemejtkezés, amellyel be kell merítkeznem, és mennyire szorongok, míg ez végbe nem megy.

Lukács12.51. Azt gondoljátok, hogy azért jöttem a földre, hogy békét adjak ? Nem, mondom néktek, hanem hogy széthúzást,

Lukács12.52. mert mostantól fogva öten lesznek egy házban, akik megoszlanak egymás közt, három kettő ellen, és kettő három ellen.

Lukács12.53. Szembeszáll az apa fiával és a fiú az apával, anya a lányával és a lány az anyjával, az anyós a menyével és a meny az anyósával.

Lukács12.54. Szólt pedig a tömegekhez is: amikor látjátok (észreveszitek), hogy napnyugatról esőfelhő támad, mindjárt mondjátok: zápor jön, és ez így be is válik,

Lukács12.55. és amikor délről fúj a szél, ezt mondjátok, hogy hőség lesz, és meg is történik.

Lukács12.56. Kétszínűek ! a föld és az ég arcukat meg tudjátok vizsgálni, ezt a jelen (mostani) időszakot hogy-hogy nem vizsgáljátok meg ?

Lukács12.57. de miért nem ítéletek meg magatoktól is, mi az igazságos ?

Lukács12.58. Amikor ellenfeleddel a főbíróhoz tartasz, útközben igyekezzél, hogy megszabadulj tőle, nehogy a bíró elé hurcoljon, és a bíró az ítéletvégrehajtónak átadja majd, és az ítéletvégrehajtó tömlöcbe vessen,

Lukács12.59. mondom neked, ki nem jössz onnét, míg az utolsó fillért is meg nem adod.

13.

Lukács13.1. Jelen voltak pedig abban az időszakban néhányan, akik hírt hoztak neki azokról a galileaiakról, akiknek vérét Pilátus az áldozatuk vérével keverte össze,

Lukács13.2. és válaszul ezt mondta nekik: Azt gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak a többi galileainál, mivelhogy ezeket elszenvetdék ?

Lukács13.3. nem, mondom nektek, hanem ha gondolkozást nem változtattok (észre nem tértek), mindnyájan hasonlóképpen elvesztek,

Lukács13.4. vagy az a tizenhét, akikre rádőlt a torony Siloámban, és megölte őket, azt gondoljátok, hogy azok vétkeesebbek voltak, mint Jeruzsálem lakói közül bármelyik ember ?

Lukács13.5. mondom nektek: nem! de ha nem változtattok gondolkozásmódokon, mindnyájan éppen úgy elvesztek.

Lukács13.6. Azután pedig ezt a példázatot mondta: egy fügefafa volt valakinek a szőlőjébe ültetve, és odament, hogy gyümölcsöt keressen rajta, és nem talált,

Lukács13.7. erre ezt mondta a vincellérnek: nézd, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki, miért foglalja a földet hiába ?

Lukács13.8. az pedig így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom,

Lukács13.9. hátha terem (gyümölcsöt hoz) jövőre, ha pedig mégsem, akkor majd kivágod.

Lukács13.10. Tanított pedig az egyik zsinagógában szombatonként,

Lukács13.11. és lám, volt ott egy asszony, akiben a gyengélkedés szelleme volt tizenhét éve, és össze volt görbedve, és nem volt képes teljesen felegyenesedni.

Lukács13.12. Amikor pedig Jézus meglátta őt, magához szólította (odahívta) és ezt mondta neki: asszony, fel vagy old(oz)va a betegségedből,

Lukács13.13. és rátette a kezeit és rögtön felegyenesedett és dicsőítette az Istent.

Lukács13.14. Erre válaszul a zsinagóga előljárója fölháborodott (méltatlankodott) mivelhogy szombaton gyógyított Jézus, ezt mondta a tömegnek: hat nap van amelyen dolgozni kell, tehát azokon jöjjetek gyógykezeltetni magatokat és ne a szombat napján.

Lukács13.15. Az Úr pedig így válaszolt neki: kétszínűek, szombaton nem oldja-e el mindenitek az ökrét vagy a szamarát a jászoltól, és nem vezeti-e el megitatni ?

Lukács13.16. de Ábrahámnak ezt a lányát, akit a sátán lám, tizennyolc éve megkötözött, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből a szombat napján ?

Lukács13.17. És amikor ezeket mondta, elszégyellték magukat (mind), akik ellene voltak, és a tömeg mind örült azoknak a dicsőséges dolgoknak, amelyek általa történtek.

Lukács13.18. Azután ezt mondta: mihez hasonlít az Isten Királysága, (és) mihez hasonlítsam ?

Lukács13.19. hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetett a kertjébe, és fel is nőtt, és (élő)fává lett, és az ég madarai fészket raktak az ágai közé,

Lukács13.20. és ismét szólt: mihez hasonlítsam Isten Királyságát ?

Lukács13.21. hasonlít a kovászhoz, amelyet vett egy asszony, bele keverte három mérce lisztbe, mígnem az egész megkelt.

Lukács13.22. És városokon és falvakon áthaladva tanított, és így tette meg az utat Jeruzsálembe (így folytatta útját Jeruzsálem felé)

Lukács13.23. ezt mondta pedig valaki neki: Uram, ugye kevesen üdvözülnek ? Ő pedig így szólt hozzájuk:

Lukács13.24. KüzdjeteK (tusakodjatok) bemenni a szűk kapun, mivelhogy sokan - mondom nektek -, igyekeznek bemenni, és nem bírnak,

Lukács13.25. attól fogva, hogy a házigazda felkelt és bezárta az ajtót, és ti kívül állva kopogtatni kezdtek az ajtón és ezt mondjátok: Uram, nyisd ki nekünk, és ezt válaszolja majd nektek: nem tudom, ti honnan valók vagytok,

Lukács13.26. akkor elkezdtetek mondani: a szemed láttára ettünk és ittunk, és az utcáinkon (tereinken) tanítottál,

Lukács13.27. erre Ő ezt mondja nektek: nem tudom, honnan vagytok, távozzatok tőlem mind(nyájan), ti, akik igazságtalanságot műveltek,

Lukács13.28. ott lesz sírás és fogak csikorgatása, amikor látjátok Ábrahámot és Izsákot, Jákobot és a prófétákat mind az Isten Királyságában, magatokat pedig kirekesztve (kitaszítva) belőle,

Lukács13.29. és eljönnek keletről és nyugatról, északról és délről és asztalhoz telepednek az Isten Királyságában,

Lukács13.30. és lám, vannak utolsók, akik elsőkké lesznek, és vannak elsők, akik utolsókká lesznek.

Lukács13.31. Még abban az órában néhány farizeus jött hozzá, akik ezt mondták neki: menj, távozz el innét, mert Heródes meg akar téged ölni,

Lukács13.32. és ezt mondta nekik: menjetek, mondjátok meg annak a rókának, lám, démonokat haj(i)tok ki és gyógyítok, ma és holnap, és harmadnap elérkezek a végcélba (bevégezem)

Lukács13.33. csakhogy nekem ma és holnap és a következő (hátralevő) napokon folytatnom kell utamat, mert nem lehetséges, hogy próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.

Lukács13.34. Jeruzsálem ! Jeruzsálem ! ki megölnöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni a gyermekeidet, ahogy a madár a fiókáit a szárnyai alá, és nem akartátok,

Lukács13.35. meglátjátok, elhagyatott lesz a házatok, de mondom nektek, nem láttok engem, míg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: Áldott, aki jön az Úr nevében !

14.

Lukács14.1. és történt, amikor a farizeusok egyik vezetőjének házába ment szombaton kenyeret enni, azok figyelték (szemmel tartották) Őt,

Lukács14.2. és lám, egy vízkóros ember volt előtte,

Lukács14.3. és Jézus szólt a törvénytudókhhoz és a farizeusokhoz, ezt kérdezte: szabad-e (megengedett-e) szombaton beteget gyógykezelní, vagy nem ?

Lukács14.4. Azok pedig hallgattak, erre Ő rátette kezét, meggyógyította, és elbocsátotta (elküldte),

Lukács14.5. hozzájuk pedig így szólt: ha közületek valakinek a fia vagy ökre szombaton esik a kútba, nem húzza-e ki azt mindjárt ?

Lukács14.6. És nem bírtak válaszolni erre,

Lukács14.7. mondott pedig a meghívottaknak egy példázatot (példabeszédet), miközben megfigyelte, hogyan válogatják az első asztali helyeket, és így szólt hozzájuk:

Lukács14.8. amikor valaki meghív lakodalomba, nehogy letelepedj a főhelyre, mert hátha nálad előkelőbbet is meghívott,

Lukács14.9. és odajön, aki meghívott téged is meg őt is, és felszólít: add át neki a helyedet és akkor kezded szégyenszemre az utolsó helyet elfoglalni,

Lukács14.10. hanem ha meghívnak, menj és telepedj le az utolsó helyre, hogy amikor jön az, aki téged meghívott, ezt mondja neked: barátom, jöjj feljebb, akkor megtiszteltetésben lesz részed minden asztaltársad előtt, akik együtt telepedtek asztalhoz veled,

Lukács14.11. mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megalázzák, és aki megalázza magát, felmagasztalják.

Lukács14.12. annak pedig, aki meghívta Őt, azt mondta: amikor reggelit vagy estebédet adsz, ne hívd meg arra barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se jómódú (gazdag) földieidet, nehogy (esetleg ők is) visszahívjanak, és viszonzózzák neked,

Lukács14.13. hanem, amikor vendégséget rendezel, hívd a koldusszegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat,

Lukács14.14. és boldog leszel, mivelhogy nincs miből viszonzniuk, de te viszonzásban részesülsz (visszaadják neked) majd az igaz(ságos)ak feltámadásakor,

Lukács14.15. meghallotta pedig valaki az asztaltársaságból ezeket, és ezt mondta neki: boldog, aki kenyeret eszik Isten Királyságában.

Lukács14.16. Ő pedig ezt mondta neki: egy ember nagy estebédet csinált, és sokakat meghívott,

Lukács14.17. és elküldte a rabszolgáját az estebéd órájában, hogy mondja meg a meghívottaknak, gyertek, mert már minden készen van.

Lukács14.18. És elkezdtek mind mentegetőzni, az első ezt mondta neki: szántó földet vásároltam, és ki kell mennem, hogy megnézzem, kérlek téged, ments ki engem (fogadd el mentségemet),

Lukács14.19. és a másik ezt mondta: öt iga ökröt vásároltam, és megyek, hogy kipróbáljam őket, kérlek téged, fogadd el mentségemet,

Lukács14.20. ismét egy másik ezt mondta: megnősültem (feleséget vettem) és ezért nem mehetek,

Lukács14.21. és visszatért a rabszolga, jelentette az urának ezeket. Akkor megharagudott a házigazda és ezt mondta a (rab)szolgájának:

menj ki gyorsan a város tereire és utcáira, és a (koldus)szegényeket és a nyomorékokat, a vakokat és a sántákat hozd (vezesd) be ide.

Lukács14.22. És ezt mondta a (rab)szolga: Uram, megtörtént, amit elrendeltél, és még van hely,

Lukács14.23. ekkor az úr ezt mondta a rabszolgának: eredj ki az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam,

Lukács14.24. mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki meg nem kóstolja az én estebédemet

Lukács14.25. Nagy tömeg ment vele együtt, megfordult és így szólt hozzájuk:

Lukács14.26. ha valaki hozzám jön, és nem gyűlöli meg az apját és az anyját, a feleségét és a gyermekeit, a fi(test)vérét és a nő(test)vérét, sőt még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványom,

Lukács14.27. és aki nem hordozza (veszi vállára) a keresztyét, és nem jön utánam, nem lehet nékem tanítványom,

Lukács14.28. mert ki az közületek, aki ha tornyot akar építeni, nem ül le előbb, hogy kiszámítsa a költségeket, vajon futja-e pénzéből (lesz-e anyyija) hogy kivitelezze ?

Lukács14.29. nehogy azután, hogy az alapot lerakta, nem bírja bevégezni, és mind, akik szemlélik, kicsúfolják,

Lukács14.30. és ezt mondják: ez az ember elkezdett építkezni, és nem bírta bevégezni

Lukács14.31. vagy melyik király az, aki háborúba indul (hadba vonul) egy másik király ellen, és nem ül le előbb és nem tart tanácsot, vajon képes-e tízezer katonával szembeszállni azzal, aki húszezerral jön ellene ?

Lukács14.32. Ha pedig nem: követséget küld hozzá amikor az még távol van, és megkérdezi a békefeltételeket.

Lukács14.33. Így tehát mindenki, aki nem mond le mindenéről, amije csak van, nem lehet a tanítványom.

Lukács14.34. Kitűnő tehát a só, de ha a só elveszti ízét, mivel ízesítik ? Se a földbe, se trágyának nem alkalmas, kidobják. Akinek füle van a hallásra, hallja meg.

15.

Lukács15.1. A vámszedők és a bűnösök (vétkezők) mind közeledtek hozzá, hogy hallgassák,

Lukács15.2. és zúgolódtak a farizeusok és az írástudók, és ezt mondták: ez bűnösöket (vétkezőket) fogad magához és együtt eszik velük.

Lukács15.3. Erre ezt a példázatot mondta nekik:

Lukács15.4. ki az az ember közületek, akinek ha száz juha van, és egy elvész közülük, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy el az elveszett után, amíg meg nem találja ?

Lukács15.5. és amikor megtalálta, örömeiben felveszi a vállára,

Lukács15.6. és amikor hazaér, összehívja a barátait és a szomszédait és ezt mondja nekik: örüljetek együtt velem, mivelhogy megtaláltam az elveszett juhomat,

Lukács15.7. mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz az égben is egy bűnös gondolkodásmód megváltoztatásán (észretérésén) mint kilencvenkilenc megigazulton, akinek nincs szüksége a gondolkodásmód megváltoztatására.

Lukács15.8. Vagy melyik asszony az, akinek van tíz drachmája, és ha elveszt egy drachmát, nem gyújt mécset, nem söpri ki a házat és nem keresi gondosan, míg meg nem találja ?

Lukács15.9. és ha megtalálja, összehívja a barátnőit és a szomszédasszonyokat, és ezt mondja: örüljetek együtt velem, mert megtaláltam a drachmát, amelyet elvesztettem.

Lukács15.10. Ugyanígy, mondom nektek, öröm lesz az Isten angyalainak színe előtt egyetlen észretért vétkezőn (gondolkozását megváltoztató bűnösön),

Lukács15.11. majd pedig ezt mondta: egy embernek volt két fia,

Lukács15.12. és a fiatalabbik ezt mondta az apjának: apám, add ki nekem a vagyon rám eső részét, az pedig elosztotta köztük a vagyonát (ami a megélhetésre volt).

Lukács15.13. És nem sok nappal azután összeszedte mindenét a fiatalabb fiú, elköltözött egy távoli vidékre, és ott eltékozolta (elpazarolta) vagyonát, léhán, feslett életet élve.

Lukács15.14. Amikor pedig mindent elköltött, nagy éhínség támadt azon a vidéken, és nélkülözni kezdett,

Lukács15.15. és elment, elszegődött annak a vidéknek egy polgárához, aki elküldte őt mezeire disznókat legeltetni.

Lukács15.16. És sóvárgott (kívánta volna) megtölteni gyomrát azokkal a szentjánoskenyér hüvelyekkel, amelyeket a disznók ettek, és senki sem adott neki,

Lukács15.17. ekkor pedig magába szállt, és ezt mondta: apám hány bérese bővölködik kenyérben, én meg itt éhen pusztulok,

Lukács15.18. fölkelek, elmegyek az apámhoz, és ezt mondom neki: apám, vétkeztem az ég ellen és veled szemben,

Lukács15.19. többé már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak hívj, tégy engem olyanná, mint a béreseid közül egy.

Lukács15.20. És útra kelt, visszament az apjához, de még mikor távol volt (messziről) meglátta őt az apja, és megesett rajta (elszorult) a szíve, és futott, a nyakába borult, és össze-vissza csókolta.

Lukács15.21. Ekkor ezt mondta a fia neki: apám, vétkeztem az ég ellen és veled szemben, többé (már) nem vagyok arra méltó, hogy fiadnak hívj.

Lukács15.22. Így szólt pedig az apa rabszolgáihoz: gyorsan hozzátok ki a legjobb (elsőrendű) ruhát, öltöztessétek fel, és adjatok (húzzatok) gyűrűt az ujjára és sarut a lábaira,

Lukács15.23. és hozzátok elő a hízlalt borjút, és vágjátok le, együnk és vigadjunk,

Lukács15.24. mivelhogy ez a fiam halott volt, és életre kelt, elveszett és megtaláltatott (megkerült) és elkezdtek vigad(oz)ni,

Lukács15.25. az idősebbik fia pedig a mezőn volt, és amikor hazajövet közeledett a házhoz, a zene és a körtánc hangját meghallotta

Lukács15.26. és odahívta az egyik (szolga)legényt, tudakozódott, hogy mik ezek,

Lukács15.27. az pedig megmondta neki, hogy: a testvéröcséd megjött, és levágatta az apád a hízlalt borjút, mivelhogy egészségesen visszakarta őt,

Lukács15.28. erre (az) megharagudott, és nem akart bemenni, az apja pedig kijött és kérlelte,

Lukács15.29. ő pedig ezt mondta az apának: látod, annyi éve szolgállok neked, és soha parancsaidat meg nem szegtem (át nem hágtam), és nekem sohasem adtál egy kecskegidát sem, hogy barátaimmal egyet mulassak (vigadjak),

Lukács15.30. amikor pedig ez a fiad, aki a vagyonodat cédákkal falta fel, megjött, levágattad neki a hízlalt borjút.

Lukács15.31. Ő pedig ezt mondta neki: gyermekem, te mindig velem vagy, és mindenem a tied,

Lukács15.32. de vigadnod és örülnöd kellene, mivelhogy ez a testvéred halott volt, és életre kelt (megelevenedett), elveszett és megtaláltatott,

16.

Lukács16.1. szólt pedig a tanítványaihoz is: volt egy gazdag ember, akinek volt egy intézője, és bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát,

Lukács16.2. és elhívatta és ezt mondta neki: mit hallok felőled ? adj számot gondnokságodról (az intézőségéről), mert nem lehetsz többé intéző,

Lukács16.3. az intéző pedig ezt mondta magában: mitévő legyek, mivelhogy az uram elveszi az intézőséget tőlem, kapálni nem tudok, kéregetni szégyellek,

Lukács16.4. tudom, mit tegyek, hogy amikor elmozdítanak a gondnokságból, befogadjanak engem a házaikba,

Lukács16.5. és magához hívatta egyenként urának minden egyes adósát, és ezt mondta az elsőnek: mennyivel tartozol az én uramnak ?

Lukács16.6. az pedig ezt mondta: száz korsó (bátus) olajjal. Erre azt mondta neki: vedd az írásaidat, és ülj le gyorsan, írj ötvenet,

Lukács16.7. azután egy másiknak ezt mondta: te pedig mennyivel tartozol ? Az pedig ezt mondta: száz véka (kórus) búzával, erre ezt mondta neki: vedd az írásaidat, és írj nyolcvanot,

Lukács16.8. megdicsérte az úr az igaztalan intézőt, hogy megfontoltan járt el, mert ennek a (világ)korszaknak a fiai a maguk nemében megfontoltabbak mint a fény fiai.

Lukács16.9. Én is ezt mondom nektek: szereztek barátokat magatoknak az igaztalan mammonból, hogy amikor az elfogy, befogadjanak titeket a (világ)korszakra szóló sátorokba,

Lukács16.10. aki a kevésben hű (megbízható), az a sokban is hű, és aki a kevésben igaztalan, a sokban is igaztalan,

Lukács16.11. ha tehát az igaztalan mammonban nem voltatok hűek, az igazit (a valódit) ki bizza majd rátok ?

Lukács16.12. És ha a másén nem voltatok hűek, ki adja nektek azt, ami a tiétek ?

Lukács16.13. egy háziszolga sem képes két úrnak szolgálni, mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti, nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak,

Lukács16.14. hallották pedig mindezeket a farizeusok, akik (ezüst)pénzkedvelők voltak, és kicsúfolták Őt,

Lukács16.15. és ezt mondta nekik: ti vagytok, akik megigazultaknak tartjátok magatokat az emberek szeme előtt, de az Isten ismeri a szíveiteket, mivelhogy ami az emberek közt magasztos, az Isten szeme előtt utálatos.

Lukács16.16. A törvényt és a prófétákat Jánosig hirdették, attól fogva az Isten Királyságát (jóhírként) hirdetik, és mindenki erőfeszítéssel jut abba,

Lukács16.17. de könnyebb az égnek és a földnek elmúlni, mintsem hogy a törvényből egy betűszavacska is elveszne.

Lukács16.18. Mindenki, aki elválík feleségétől és mást vesz el, házasságot tör, (és) az is házasságot tör, aki férje által elbocsátott nőt vesz el.

Lukács16.19. Volt pedig egy gazdag ember, bíborba és patyolatba öltözött, és minden nap pompásan lakomázott,

Lukács16.20. és volt a kapuja előtt egy Lázár nevű koldusszegény is, aki ott feküdt kivette tele fekélyel,

Lukács16.21. és arra vágyakozott, hogy jóllakjék abból, ami a gazdag asztaláról hulladékként lekerült, de csak a kutyák jöttek és nyalták a fekélyeit,

Lukács16.22. történt pedig, hogy meghalt a koldusszegény, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére: meghalt pedig a gazdag is és eltemették,

Lukács16.23. és az alvilágban felemelte szemeit, kínokban volt, látta Ábrahámot távol, és annak kebelén Lázárt,

Lukács16.24. és hangos szóval ezt mondta: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy mártsa vízbe ujjának hegyét, és hűsítse le nyelvemet, mert gyötrődöm e lángban.

Lukács16.25. Ábrahám pedig ezt mondta: gyermekem, emlékezz rá, megkaptad a jókat életedben, és Lázár hasonlóképpen a rosszakat, most itt vigasztalásban van része, te pedig gyötrődsz,

Lukács16.26. és mindezekben köztünk és köztetek nagy szakadék (úr) is tátong, úgyhogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne tudjanak, sem onnan hozzánk át ne keljen senki,

Lukács16.27. ekkor így szólt: kérlek hát téged Atyám, hogy küldd el őt az apám házába,

Lukács16.28. mert van öt testvérem, hogy így tanú(bizony)ságot tegyen nekik, nehogy ők is ide jussanak, a gyötrelem helyére,

Lukács16.29. de ezt mondta Ábrahám: ott van Mózesük és a prófétáik, hallgassanak rájuk,

Lukács16.30. az pedig így szólt: nem úgy atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül megy el valaki hozzájuk, megváltoztatják gondolkozásmódjukat,

Lukács16.31. de Ábrahám ezt mondta neki: ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, ha a halottak közül feltámad valaki, annak sem hisznek.

17.

Lukács17.1. Szólt pedig a tanítványaihoz: lehetetlen, hogy botrányok (botlások) ne jöjjenek, de jaj annak, aki által eljönnek,

Lukács17.2. elviselhetőbb (volna) annak, ha egy malomkővet kötnének a nyakába, és úgy hajítanak a tengerbe, mint egyet e kicsinyek közül botlásba vigyen.

Lukács17.3. Vigyázzatok (ügyeljetek) magatokra. Ha pedig vétkezik a testvéred, fedd meg, de ha észretér (gondolkozását megváltoztatja), bocsáss meg neki,

Lukács17.5. és azt mondták az apostolok az Úrnak: növeld a mi hitünket,

Lukács17.6. ezt mondta pedig az Úr: ha csak akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és azt mondanátok ennek a szederfának: szakadj ki gyökerestül, és eressz gyökeret a tengerben, szót fogadna nektek,

Lukács17.7. ki pedig közületek az, aki ha van neki egy (rab)szolgája, aki oda van szántani vagy legeltetni és amikor a mezőről hazajön, ezt mondja neki: gyere ide hamar és ülj (telepedj) az asztalhoz ?

Lukács17.8. sőt nemde azt mondja-e neki: készíts vacsorát, és övezd körül magadat, szolgálj fel nekem, míg eszem és iszom, és azután majd ehetsz, ihatsz te is ?

Lukács17.9. Netán hálával tartozik-e a (rab)szolgának, hogy megtette, amit parancsolt neki ? (Nem gondolom.)

Lukács17.10. Így ti is, ha mindent megtesztek, amit parancsoltak nektek, mondjátok, hogy mihaszna (hasznavehetetlen) (rab)szolgák vagyunk, amit kötelesek voltunk megtenni, azt tettük.

Lukács17.11. És történt, hogy amikor Jeruzsálem felé haladt és átment Szamaria és Galilea közös határán,

Lukács17.12. egy faluba bement, tíz leprás férfi jött elébe, megálltak messziről,

Lukács17.13. és (fel)emelt hangon mondták: Jézus, Mester, irgalmazz nekünk ! (könyörülj rajtunk !)

Lukács17.14. és amint meglátta őket, (ezt) mondta nekik: menjetek, és mutassátok meg magatokat a papoknak. És az történt, hogy mialatt odamentek, megtisztultak.

Lukács17.15. Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és nagy hangon dicsőítette az Istent,

Lukács17.16. és arcra borult Jézus lábainál, hálát adott neki, és az szamariai volt.

Lukács17.17. Jézus pedig így szólt: nem tízen tisztultak-e meg ? a többi kilenc (pedig) hol van ?

Lukács17.18. nem akadt más, aki visszatért volna dicsőséget adni Istennek, csak ez a más nemzetiségű ?

Lukács17.19. és (ezt) mondta neki: állj fel és menj, a hited megmentett (megtartott) téged.

Lukács17.20. Megkérdezték pedig a farizeusok tőle: mikor jön el az Isten Királysága ? így válaszolt nekik: nem jön el Isten Királysága szembetűnő módon,

Lukács17.21. nem mondják majd: lám, itt van, vagy amott van, mert nézzétek, Isten Királysága (királyi uralma) bennetek van.

Lukács17.22. Szólt pedig a tanítványokhoz: jönnek napok, amikor kívánjátok, hogy az Emberfia egy napját látnátok, de nem fog(já)tok látni,

Lukács17.23. és mondják majd nektek: lám itt van, vagy nézzétek, amott van, ne menjetek oda, és ne fussatok utána,

Lukács17.24. mert amint a cikázó villám az ég egyik szélétől a másikig villan, úgy jön el az Emberfia is azon a napon (az Ő napján)

Lukács17.25. előbb azonban sokat kell neki szenvednie, és megvetetnie e nemzedéktől,

Lukács17.26. és amint Noé napjaiban történt, úgy lesz az az Emberfia napjaiban is:

Lukács17.27. ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek egészen addig a napig, míg bement Noé a bárkába, és eljött a vízözön, és elpusztított mindent

Lukács17.28. hasonlóképpen, mint ahogyan Lót napjaiban történt: ettek, ittak, vásároltak, eladtak, ültettek, építettek,

Lukács17.29. amely napon pedig kiment Lót Szodomából, tűz és kéneső esett az égből, és elpusztított mindenkit.

Lukács17.30. Ugyanígy lesz azon a napon, amelyen az Emberfia megjelenik (az Emberfiáról a lepel lehull).

Lukács17.31. Aki azon a napon háztetőn lesz és a holmija a házban, nehogy lejjön érte, hogy elvigye, és aki kinn lesz a mezőn, nehogy visszaforduljon.

Lukács17.32. Emlékezzetek Lót feleségére !

Lukács17.33. Aki igyekszik (azon van), hogy lelkét megtartsa, elveszíti, aki pedig elveszíti, életben tartja azt.

Lukács17.34. Mondom nektek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyon, az egyiket fölveszik, és a másikat otthagyják.

Lukács17.35. Két asszony fog együtt örölni, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják

Lukács17.36. (Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvételik, a másik ott hagyatik.)

Lukács17.37. és válaszul ezt mondták neki: hol Uram ? Ő pedig így felelt nekik: ahol a holttest, ott gyülekeznek össze a saskeselyűk.

18.

Lukács18.1. Mondott egy példázatot is nekik arról, hogy mindenkor imádkozni kell, és nem szabad elcsüggedni,

Lukács18.2. (ezt) mondta: volt egy bíró az egyik városban, Istentől nem félt, és embert nem tisztelt.

Lukács18.3. volt pedig egy özvegyasszony is abban a városban, elment hozzá és ezt mondta: tégy nekem igazságot ellenfelemmel szemben,

Lukács18.4. az egy ideig nem akarta, de azután így szólt magában: ha Istent nem is félem, embert pedig nem tisztelek,

Lukács18.5. mindazonáltal, mivel nekem terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne jöjjön ide és ne zaklasson engem,

Lukács18.6. így szólt pedig az Úr: halljátok, mit mond az igazságtalan bíró ?

Lukács18.7. az Isten pedig nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik hozzá kiáltanak segítségért éjjel és nappal, és megvárhatja-e őket ?

Lukács18.8. mondom nektek, hogy végrehajtja a jogos büntetést rajtuk gyorsan, de különben az Emberfia amikor eljön, talál-e majd hitet a földön ?

Lukács18.9. némelyeknek pedig, akik elbízták magukat (elbizakodottak), hogy ők megigazultak, és a többieket megvetették, ezt a példázatot mondta:

Lukács18.10. két ember ment fel a templomépületbe imádkozni, az egyik farizeus, és a másik vámszedő,

Lukács18.11. a farizeus odaállt, önmagához (beszélve) ezt imádkozta: ó Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, igazságtalan, házasságtörő, vagy mint ez a vámszedő is,

Lukács18.12. böjtölök kétszer szombatoként (kétszer egy héten), tizedet adok mindemből, amit szerzek,

Lukács18.13. A vámszedő pedig távol állva, még szemeit sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: ó Isten, engesztelődj ki velem, bűnössel,

Lukács18.14. mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy mint amaz, mert mindenki, aki magát felmagasztalja, azt megalázzák majd, aki pedig megalázza magát, felmagasztalják.

Lukács18.15. Odavitték pedig hozzá a kisgyermeket is, hogy tegye rájuk kezét (megérintse őket), látva pedig ezt a tanítványok, megdorgálták őket.

Lukács18.16. De Jézus odahívta magához őket, (ezt) mondta: hagyjátok a kisgyermeket hozzám jönni, és ne tiltsátok (akadályozzátok) őket, mert ilyeneké az Isten királysága.

Lukács18.17. Ámen, mondom nektek, hogy aki nem úgy fogadja Isten Királyságát, mint egy kisgyermek, egyáltalán nem megy be abba,

Lukács18.18. és egy előkelő ifjú (vezető ember) megkérdezte Őt: jó (csodálatraméltó) Tanítómester, mit tegyek, hogy korszakokból álló (aioni) élet sorsrészesé legyek ?

Lukács18.19. (ezt) mondta pedig neki Jézus: miért engem mondasz jónak ? senki sem jó (csodálatraméltó), csak egy: az Isten,

Lukács18.20. a parancsolatokat tudod: ne törj házasságot, ne gyilkolj, ne lopj, ne tégy hamis tanúbizonyságot, becsüld (értékeld) az apádat és az anyádat,

Lukács18.21. az pedig (ezt) mondta: (ezt) mind megtartottam (megőriztem) fiatal koromtól fogva.

Lukács18.22. Ennek hallatára pedig Jézus ezt mondta neki: még egy hiányosságod van, mindenedet, amid van, add el, és oszd szét a koldusszegényeknek, és kincsed lesz az egekben, és jér ide, kövess engem (ragaszkodj hozzám) !

Lukács18.23. Az pedig, amikor ezeket meghallotta, elfogta a szomorúság, mert roppant gazdag volt.

Lukács18.24. Amikor pedig látta őt Jézus, ezt mondta: milyen kelletlenül mennek be a vagonosok az Isten királyságába,

Lukács18.25. könnyebb egy tevének a varrótű lyukán átmenni, mint a gazdagnak az Isten királyságába bejutni,

Lukács18.26. (ezt) mondták pedig akik hallották: hát akkor ki üdvözülhet ?

Lukács18.27. Ő pedig ezt mondta: ami embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél.

Lukács18.28. Ezt mondta pedig Péter: nézd, mi elhagytuk mindenünket, amink volt, és követtünk téged.

Lukács18.29. Ő pedig ezt mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy feleségét, vagy testvéreit, vagy szüleit, vagy gyermekeit az Isten Királysága miatt,

Lukács18.30. és ne kapna sokszorta többet ebben az időszakban és az eljövendő (világ)korszakban (aionban) pedig (világ)korszakra szóló (aioni) életet.

Lukács18.31. Maga mellé véve pedig a tizenkettőt, így szólt hozzájuk: lám, most felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden, amit a próféták megírtak az Emberfia számára,

Lukács18.32. mert átadják (kiszolgáltatják) majd a nemzet(beli)eknek és kigúnyolják, bántalmazzák és leköpik,

Lukács18.33. és azután, hogy megostorozták, megölik, és harmadnapon feltámad,

Lukács18.34. és ők mit sem értettek ezekből, ez a beszéd el volt rejtve előlük, és nem értették (nem ismerték fel) a mondottakat.

Lukács18.35. Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak koldus ült az út mellett és kéregetett,

Lukács18.36. hallotta pedig, hogy tömeg megy el mellette, és tudakozódott, mi az ?

Lukács18.37. hírül adták neki, hogy Jézus, a názáreti megy el arra,

Lukács18.38. és segítségért kiáltott, és (ezt) mondta: Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam !

Lukács18.39. és az elől menők csitították, hogy hallgasson el, de ő annál inkább kiáltozott: Dávid fia, könyörülj rajtam !

Lukács18.40. és Jézus megállt, megparancsolta, hogy vezessék hozzá, amikor pedig közel ért hozzá, megkérdezte őt:

Lukács18.41. mit akarsz, hogy veled tegyek ? az pedig ezt mondta: Uram, hogy (újra) föltekintsek rád,

Lukács18.42. és Jézus (ezt) mondta neki: Tekints föl, a hited megmentett, /~~(hit)~~hűséged megtartott./

Lukács18.43. És rögtön föltekintett, és csatlakozott hozzá dicsőítve az Istent, és a nép mindezt látva dicsőítette az Istent.

19.

Lukács19.1. És bement Jerikóba, és keresztül ment rajta,

Lukács19.2. és lám, volt ott egy férfi, névszerint Zákeus, aki fővámszedő volt és gazdag,

Lukács19.3. és igyekezett látni Jézust, ki Ő, de nem volt rá képes a tömegtől, mert termetre nézve kicsi volt,

Lukács19.4. és előre futott, felmászott egy vadfügefára, hogy lássa Őt, mivelhogy arra kellett elmennie,

Lukács19.5. és amint arra a helyre ért, Jézus föltekintett, és így szólt hozzá: Zákeus, sietve szállj le, mert ma a te házában kell nekem maradnom,

Lukács19.6. és sietve leszállt, és örömmel befogadta Őt.

Lukács19.7. És látva ezt, mindnyájan zúgolódtak, és azt mondták, hogy bűnös férfihez ment be szállásra (tért be lepihenni),

Lukács19.8. de Zákeus előállt, és így szólt az Úrhoz: nézd, szerzett vagyonom felét, Uram, a koldusszegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsartoltam, visszaadom négyszeresen,

Lukács19.9. így szólt pedig hozzá Jézus: ma lett üdvössége (mentése) ennek a háznak, mivelhogy ő is Ábrahám fia,

Lukács19.10. mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megmentse (üdvözítse), ami elveszett.

Lukács19.11. Hallgatóinak pedig még egy példabeszédet mondott, mivel már közel volt Jeruzsálemhez, és (azt) gondolták, hogy hamarosan megvalósul az Isten Királysága (királyi uralma),

Lukács19.12. (ezt) mondta tehát: egy nemes ember messze földre indult (távoli országba utazott), hogy királyságot szerezzen magának, és úgy térjen vissza.

Lukács19.13. Magához hívatta pedig tíz (rab)szolgáját, adott nekik tíz minát és ezt mondta nekik: tevékenykedjétek, míg megjövök.

Lukács19.14. Polgártársai azonban gyűlöltek (őt), és követséget küldtek utána, és (ezt) mondták: nem akarjuk, hogy ez királyunk legyen (uralkodjék rajtunk),

Lukács19.15. és történt, hogy amikor visszatért a királyság megszerzése után, magához hívatta azokat a rabszolgákat, akiknek az ezüstpénzt adta, hogy megtudja, ki hogyan forgatta.

Lukács19.16. Jött pedig az első, és ezt mondta: uram, minád tíz minát hozott (nyert),

Lukács19.17. (ezt) mondta neki: jól van, jó rabszolgám, mivelhogy a kicsiben hű voltál, legyen hatalmad (fennhatóságod) tíz városon.

Lukács19.18. Jött a második is, és (ezt) mondta: uram, minád öt minát szerzett.

Lukács19.19. Mondta pedig ennek is: te is légy úr öt város felett,

Lukács19.20. és jött egy másik, ezt mondta: uram, lám! itt a minád, melyet keszkenőbe téve tartottam,

Lukács19.21. mert félted tőled, mivelhogy szigorú ember vagy, (f)elveszed, amit nem tettél le, és (le)aratod, amit nem vetettél,

?Lukács19.22. (erre) ezt mondta neki: a te szádból ítélek meg téged, gonosz rabszolga, tudtad, hogy én szigorú ember vagyok, (f)elveszem, amit nem tettem le, és learatom, amit nem vetettem,

Lukács19.23. miért nem adtad (ezüst)pénzemet a pénzváltóasztalra, hogy én megjövet, kamatostól hajtottam volna be ?

Lukács19.24. és azt mondta a mellette állóknak: vegyétek el tőle a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van,

Lukács19.25. és (ezt) mondták neki: uram, tíz minája van (már),

?Lukács19.26. mert mondom nektek, hogy mindenki, akinek van, annak adni fognak, akinek pedig nincs, attól azt is elveszik, amije van,

Lukács19.27. ezen felül pedig azokat az ellenségeimet, akik nem akarták, hogy király(uk) legyek, vezessétek ide, és vágjátok le énelőttem,

Lukács19.28. és ezeket elmondva előrement, felfelé menve Jeruzsálembe,

Lukács19.29. és történt, hogy amint közeledett Betfagé és Betánia felé a hegyhez, amelyet Olajfák hegyének hívnak, elküldött kettőt tanítványai közül,

Lukács19.30. (ezt) mondva: menjetek el a szemközti faluba, amelyben, amint bementek, találtok egy megkötözött szamárcsikót, amelyen még soha ember nem ült, oldjátok el és vezessétek ide,

Lukács19.31. és ha valaki titeket megkérdez, miért oldjátok el, így válaszoljatok: az Úrnak van szüksége rá.

Lukács19.32. Amikor pedig elmentek a küldöttek, úgy találták, ahogy mondta nekik.

Lukács19.33. Amikor pedig eloldották a szamárcsikót, így szóltak hozzájuk a gazdái: miért oldjátok el a szamárcsikót ?

Lukács19.34. Azok pedig (ezt) mondták: az Úrnak szüksége van rá,

Lukács19.35. és elvezették (azt) Jézushoz, és ráterítették (rádobták) a ruhájukat a szamárcsikóra, felültették rá Jézust.

Lukács19.36. Amint pedig ment, (az emberek) ruháikat az útra terítették előtte,

Lukács19.37. amikor pedig már közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, elkezdte a tanítványok sokasága mind örömeiben dicsérni az Istent nagy hangon mindazokért, a hatalmas tettekért amelyeket láttak,

Lukács19.38. és (ezt) mondták: áldott a Király, aki az Úr nevében érkezik, az égben békeség, és dicsőség a magasságokban !

Lukács19.39. némely farizeus a tömegből (ezt) mondta neki: Tanítómester, intsd le tanítványaidat !

Lukács19.40. és Ő válaszul ezt mondta nekik: mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani,

Lukács19.41. és amint közeledett, látta a várost, sírt rajta,

Lukács19.42. (ezt) mondta: bárcsak (vajha) megismerted volna te is, (legalább) ezen a napon, amikor békeségedre szolgálnak, de most el vannak rejtve szemeid előtt,

Lukács19.43. mivelhogy jönnek napok, amikor ostromfalakkal vesznek körül ellenségeid, és bekerítenek téged, és mindenfelől szorongatnak téged,

Lukács19.44. és földre tipornak téged és gyermekeidet akik benned laknak, és nem hagynak majd benned követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod időszakát.

Lukács19.45. És bement a szenthelyre (a templomépületbe), kezdte kihaj(i)tani azokat, aki árusítottak benne,

Lukács19.46. (ezt) mondta nekik: írva van: a házam az imádságnak háza, ti pedig rablók barlangjává tettétek,

Lukács19.47. és ott tanított naponként a templomépületben, a főpapok és az írástudók pedig igyekeztek elpusztítani és a nép előkelői is,

Lukács19.48. és nem találták módját, hogy mit tegyenek vele, mert a nép mind rajta csüngött, amikor hallgatta.

20.

Lukács20.1. És történt az egyik napon, hogy amikor a népet tanította a templomépületben és hirdette az evangéliumot, előálltak a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt,

Lukács20.2. és így szóltak hozzá: mondd meg nekünk, milyen hatalommal (felhatalmazással) teszed ezeket ? vagy ki az, aki neked ezt a hatalmat adta ?

Lukács20.3. Válaszul pedig így szólt hozzájuk: kérdezek tőletek én is egy dolgot és mondjátok meg nekem:

Lukács20.4. János (víz)be merítése égből volt vagy emberektől ?

Lukács20.5. azok pedig tanakodtak (okoskodtak) maguk közt: hogy ha ezt mondjuk: az égből, azt mondja majd: miért nem hittetek neki ?

Lukács20.6. ha pedig azt mondjuk: emberektől, a nép mind megkövez minket, mert meg van győződve, hogy János próféta volt,

Lukács20.7. és azt válaszolták, hogy nem tudják, honnan volt.

Lukács20.8. Jézus is (azt) mondta nekik: én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal teszem ezeket.

Lukács20.9. A népnek pedig ezt a példabeszédet kezdte mondani: egy ember szőlőt ültetett, és bérbe adta azt földmunkásoknak, és hosszabb időre külföldre utazott,

Lukács20.10. a kellő időszakban elküldte a földművesekhez egy rabszolgáját, hogy a szőlő terméséből adjanak neki, de a földművesek megverték és üresen elkergették,

Lukács20.11. és egy másik rabszolgát küldött, de azok azt is megverték, és gyalázva üresen elküldték,

Lukács20.12. és egy harmadikat is küldött, azok pedig ezt is sebesre verve kidobták,

Lukács20.13. ezt mondta pedig a szőlő ura: mit tegyek ? elküldöm szeretett fiamat, tán ha látják, megbecsülik.

Lukács20.14. Amikor azonban őt a földművesek meglátták, tanakodtak egymás között és (ezt) mondták: ez az örökös (sorsrész-élvező), öljük meg őt, hogy miénk legyen az örökség (sorsrész)

Lukács20.15. és kidobták őt a szőlőből és megölték, mit tesz tehát velük a szőlőnek ura ?

Lukács20.16. eljön és elpusztítja ezeket a földműveseket, és a szőlőt másoknak adja. Ezt hallva pedig (ezt) mondták: nehogy így legyen !

Lukács20.17. Ő pedig rájuk tekintett (végignézett rajtuk) és ezt mondta: mi tehát ez, ami meg van írva: a kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett ?

Lukács20.18. mindenki, aki ráesik erre a kőre, összezúzza magát, akire pedig az esik rá, agyonzúzza.

Lukács20.19. És igyekeztek a főpapok és az írástudók elfogni (kezeiket rávetni) abban az órában, de félték a néptől, mert megértették, hogy róluk szólt ez a példabeszéd,

Lukács20.20. és hogy szemmel tartsák, (cselvető) kémekeket küldtek ki, akik becsületes embereknek színlelték magukat, hogy szaván fogják, és hogy kiszolgáltassák (átadják) a főhatóságnak és a helytartó hatalmának,

Lukács20.21. és megkérdezték őt: Tanítómester, tudjuk, hogy te helyesen beszélsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató (nem a külsőre vagy tekintettel), hanem a való(igaz)sághoz híven az Isten útját tanítod.

Lukács20.22. Szabad-e (megengedett-e) nekünk a Cézárnak (a római császárnak) adót fizetnünk, vagy nem ?

Lukács20.23. Ő pedig mélyére látott alattomoságuknak, és ezt mondta nekik:

Lukács20.24. mutassatok nekem egy dénárt, kinek a képe és felirata van rajta ? ők pedig (ezt) mondták: Cézáré (a római császáré).

Lukács20.25. Ő pedig így szólt hozzájuk: adjátok meg tehát ami a Cézáré, a Cézárnak, és az Istennek ami az Istené,

Lukács20.26. és nem bírták megfogni beszédében a nép előtt, és csodálkozva a válaszában, elhallgattak,
Lukács20.27. odamentek hozzá pedig némelyek a szadduceusok közül, akik tagadják hogy van feltámadás, és megkérdezték őt,
Lukács20.28. (ezt) mondva: Tanítómester, Mózes megírta nekünk, ha valakinek a fi(test)vére meghal, akinek felesége van, és gyermektelen, hogy annak fitestvére vegye el az (özvegy)asszonyt, és támasszon utódot a (fi)testvérének.
Lukács20.29. Voltak tehát heten testvérek, és az első megnősült (feleséget vett), aztán meghalt gyermektelenül,
Lukács20.30. és a második is elvette az asszonyt, az is meghalt gyermektelenül,
Lukács20.31. aztán a harmadik vette el őt, majd (sorra) mind a hét, de (mind) úgy haltak meg, hogy nem hagytak gyermeket.
Lukács20.32. Végül (utoljára) az asszony is meghalt.
Lukács20.33. A feltámadáskor tehát kié lesz az asszony ? mert mind a hétnek felesége volt,
Lukács20.34. és (ezt) mondta nekik Jézus: e (világ)korszak (aion) fiai nősülnek és férjhez mennek,
Lukács20.35. azok pedig, akik méltónak ítéltetnek arra, hogy eljussanak a másik világkorszakba és a halottak közül való feltámadásra, azok nem nősülnek és férjhez sem mennek,
Lukács20.36. már meg sem halhatnak, mert az angyalokhoz hasonlítanak (az angyalokkal egyenlők) és az Isten fiai, mivel a feltámadás fiai.
Lukács20.37. Hogy pedig a halottak életre kelnek, már Mózes is hírül adta a csipkebokornál, ahol az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének mondja.
Lukács20.38. Isten pedig nem a halottaké, hanem az élőké, mert mindenki az Ő számára (Ő néki) él,
Lukács20.39. néhány írástudó pedig ezt mondta: Tanítómester, kitűnően szóltál (jól mondtad),
Lukács20.40. többé ugyanis nem mertek tőle kérdezni semmit,
Lukács20.41. de Ő így szólt hozzájuk: hogyan mondhatják, hogy a Krisztus Dávid(nak) Fia ?
Lukács20.42. hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében: Mondja az Úr, Uramnak: ül a jobbomra,
Lukács20.43. míg ellenségeidet lábaid alá teszem zsámolyul.

Lukács20.44. Dávid tehát Urának hívja, akkor hogyan lehet a Fia neki ?

Lukács20.45. Amikor pedig a nép mind hallotta, ezt mondta a tanítványainak:

Lukács20.46. óvakodjatok az írástudóktól, akik díszöltözeten akarnak járni-kelni, és szívesen veszik a tereken a köszöntéseket és a zsinagógákban (összejöveleteken) az első székeket, és az estebédeken az első (fekvő) helyeket,

Lukács20.47. felemésztik (felfalják) az özvegyek házait, és színleg hosszan imádkoznak, annál súlyosabb ítélet vár rájuk.

21.

Lukács21.1. Amikor feltekintett, látta, hogyan dobják ajándékaikat a templom kincsőrző perselyébe a gazdagok,

Lukács21.2. de látott egy szegény özvegyasszonyt is, aki bedobott két aprópénzt oda,

Lukács21.3. és ezt mondta: igazán mondom nektek, hogy az a koldusszegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott be,

Lukács21.4. mert ezek mind(nyájan) fölöslegükből dobtak (Istennek) ajándékot, ez pedig a maga szűkölködéséből mindazt odadobta, ami megélhetésére volt,

Lukács21.5. és amikor némelyek a templomépületről mondták, hogy gyönyörű (eszményi szép) kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van ékesítve, ezt mondta:

Lukács21.6. ezekből, amiket láttok, jönnek napok, amelyekben nem marad kő kövön, mind lerombolják.

Lukács21.7. Megkérdezték pedig Őt: és ezt mondták: Tanítómester, mikor lesznek ezek ? és mi lesz a jele, amikor ezek meg fognak történni ?

Lukács21.8. Ő pedig (ezt) mondta: vigyázzatok, nehogy félrevezessenek (tévútra vigyenek) benneteket, mert sokan jönnek az én nevemben, és ezt mondják: én vagyok, és az idő elközelgett, nehogy utánuk menjete.

Lukács21.9. Amikor pedig hallotok háborúkról és zavargásokról, nehogy megrémüljete, mert ezeknek meg kell történni előbb, de nincs mindjárt itt a vég !

Lukács21.10. Akkor ezt mondta nekik: nemzet támad nemzetre és királyság királyságra,

Lukács21.11. meg nagy földrengések lesznek, helyenként éh(in)ség és járványok, félelmet keltő tünetények és nagy jelek lesznek az égből,
Lukács21.12. de mindezeket megelőzően kezet emelnek rátok és üldözni fognak, kiszolgáltatnak (átadnak) a zsinagógáknak és börtönökbe vetnek, királyok és vezetők elé hurcolnak az én nevem miatt,
Lukács21.13. de ez alkalom lesz számotokra a tanú(bizony)ság tételre.
Lukács21.14. Véssétek hát (a) szívetekbe: ne törjétek a fejeteket előre, hogyan védekezzetek,
Lukács21.15. mert én majd adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek egyetlen ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani.
Lukács21.16. Kiszolgáltatnak titeket a szülők és testvérek, a rokonok és barátok, és némelyeket halálra visznek közületek,
Lukács21.17. és gyűlöltek lesztek mindenki előtt az én nevemért,
Lukács21.18. (de) fejetekről egy hajszál sem vész el,
Lukács21.19. a kitartásokkal megnyeritek a lelketeket.
Lukács21.20. Amikor pedig látjátok, hogy Jeruzsálemet hadseregek veszik körül, akkor tudjátok meg (vegyétek tudomásul), hogy elközelgett pusztulása !
Lukács21.21. Akkor, aki Júdeában van, meneküljön a hegyekbe, és a városban levők távozzanak belőle, és akik a vidéken vannak, nehogy bemenjenek oda,
Lukács21.22. mivelhogy a bosszúállás (igazságszolgáltatás) napjai ezek, hogy beteljesedjék mindaz, ami meg van írva.
Lukács21.23. Jaj pedig a várandós és szoptató anyáknak azokban a napokban, mert nagy szükség lesz a földön, és harag ezen a népen,
Lukács21.24. és harci kard éle által hullanak el, és fogságba hurcolják őket mindenféle nemzet közé, és Jeruzsálemet (nem zsidó) nemzetek tiporják (tapossák), míg a (nem zsidó) nemzetek időszaka be nem telik,
Lukács21.25. és lesznek jelek a napban, a holdban, és a csillagokban és a földön a nemzetek szorongása tanácstalanságukban a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt,
Lukács21.26. megdermednek az emberek a félelemtől és a földkerekségre zúduló szörnyűségek várásától, mert az eget összetartó erői megrendülnek,
Lukács21.27. és akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőkben hatalommal és sok dicsőséggel.

Lukács21.28. Amikor pedig ezek kezdenek megtörténni, egyenesedjétek föl, és emeljétek föl fejetekeket, mert közeleg a ti megváltásotok,
Lukács21.29. és mondott egy példázatot (példabeszédet) nekik: nézzétek a fügefát és minden (élő)fát,
Lukács21.30. amikor már látjátok, hogy kihajtanak, magatoktól is tudjátok, hogy közel van a nyár.
Lukács21.31. Úgy ti is, amikor látjátok, hogy ezek megtörténnek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten Királysága.
Lukács21.32. Ámen, mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek meg nem történnek.
Lukács21.33. Az ég és a föld elmúlik, de az Én szavaim semmiképpen el nem múlnak.
Lukács21.34. Vigyázzatok pedig magatokra, nehogy elnehezítsétek szíveteket mámorban és részegségben és a megélhetés tépelődő gondjaiban, és készületlenül (váratlanul) ne érjen benneteket az a nap,
Lukács21.35. mert mint egy tör, fog lecsapni mindazokra, akik a föld összefelszínén laknak.
Lukács21.36. Virraszatok hát minden időszakban könyörögve, hogy legyen erőtök kimenekülni mindezekből, amelyek meglesznek majd, és megállhatatok az Emberfia színe előtt.
Lukács21.37. Nappal pedig a templomépületben volt és tanított, éjszakára pedig kiment, és azon a hegyen tartózkodott, amelyet Olajfák hegyének hívnak,
Lukács21.38. és a nép mind korán reggel odatódult hozzá, hogy a templomépületben hallgassa Őt.

22.

Lukács22.1. Közeledett pedig a kovásztalan kenyér ünnepe, amelyet páskának (húsvétnek) mondanak,
Lukács22.2. és keresték a módját a főpapok és az írástudók, hogyan végezhetnék ki Őt, mert félték a néptől.
Lukács22.3. Bement pedig a sátán Júdásba, akit iskariótinak hívnak, aki a tizenkettő egyike volt (közé számított)
Lukács22.4. és elment, megtárgyalta a főpapokkal meg a templomórság vezetőivel, hogyan tudná nekik átadni őt.

Lukács22.5. és azok megörültek (örömmel fogadták) és megegyeztek, hogy ezüstpénzt adnak neki,

Lukács22.6. és megígérte, és egy alkalmas időszakot keresett, hogy a tömeg tudta nélkül kezükbe adhassa őt.

Lukács22.7. Elérkezett pedig a kovásztalan kenyér ünnepének napja, ezen kellett leölni (feláldozni) a húsvéti bárányt,

Lukács22.8. és Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta: menjetek el, és készítsétek el nekünk a páskát (a húsvéti bárányt), hogy megehessük.

Lukács22.9. Azok pedig ezt mondták neki: hol akarod, hogy elkészítsük ?

Lukács22.10. Ő pedig ezt mondta nekik: lám ! Amikor bementek a városba, egy emberrel találkoztok, aki egy korsó vizet visz, kövessétek (menjete utána) a házba, ahová bemegy,

Lukács22.11. és mondjátok meg a házigazdának: azt mondja neked a Tanítómester: hol az a szállás (teherleoldó hely), ahol a páskát (a húsvéti bárányt) az én tanítványaimmal megehetem (elfogyaszthatom) ?

Lukács22.12. és az mutatni fog nektek egy nagy, étkezésre berendezett emeleti helyiséget (felházat), ott készítsétek el,

Lukács22.13. elmentek tehát, és úgy találták, ahogyan mondta nekik, és el is készítették a páskát (húsvéti bárányt),

Lukács22.14. és amikor eljött az óra, asztalhoz telepedett, és a tizenkét apostol vele együtt,

Lukács22.15. és így szólt hozzájuk: vágyva vágytam rá, hogy ezt a páskát (húsvéti bárányt) megegyem veletek, mielőtt szenvedek,

Lukács22.16. mert mondom nektek, hogy soha többé nem eszem azt, amíg be nem teljesedik az Isten Királyságában.

Lukács22.17. Azután felvett egy poharat, hálát adott és ezt mondta: vegyétek ezt és osszátok el magatok közt,

Lukács22.18. mert mondom nektek, hogy egyáltalán nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, míg Isten Királysága el nem jön.

Lukács22.19. És kenyeret vett a kezébe, hálát adott, megtörte és nekik adta ezt mondva: ez a testem, amelyet értetek adok. Ezt tegyétek az én emlékezetemre,

Lukács22.20. és ugyanígy az estebéd után fogta a poharat és ezt mondta: ez a pohár az új szövetség az én véremben, amelyet értetek kiontok !

Lukács22.21. de lám, (nézzétek) annak keze, aki kiszolgáltat (átad) engem, (az enyémmel együtt) rajta van az asztalon,
Lukács22.22. mivelhogy az Emberfia ugyan, amint el lett határozva, elmegy, de jaj annak az embernek, aki kiszolgáltatja
Lukács22.23. és elkezdtek vitatkozni egymással, hogy ki lehet közülük az, aki ilyet fog cselekedni,
Lukács22.24. versengés is támadt, hogy ki tekintendő közülük nagyobbaknak,
Lukács22.25. Ő pedig ezt mondta nekik: a nemzetek királyai uralkodnak azokon, és akik hatalmat gyakorolnak rajtuk, jótevőknek hívadják magukat,
Lukács22.26. de ti ne így legyetek, hanem aki nagyobb köztetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan, mint aki felszolgál,
Lukács22.27. mert ki nagyobb, aki asztalhoz telepszik, vagy az, aki felszolgál ? nemde az, aki az asztalhoz telepszik ? de én köztetek úgy vagyok, mintha a felszolgálótok volnék,
Lukács22.28. ti viszont megmaradtatok (kitartottatok) megpróbáltatásaimban,
Lukács22.29. és én királyságot adok néktek, mint ahogy Atyám nekem adta,
Lukács22.30. hogy majd egyetek és igyatok asztalomnál a királyságomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse fölött.
Lukács22.31. Simon, Simon, lám a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát,
Lukács22.32. én azonban könyörögtem érted, nehogy kifogyjon a hited, és te amikor (egykor) visszatérsz, megszilárdítsd a testvéreidet,
Lukács22.33. ő pedig ezt mondta neki: Uram, veled kész vagyok börtönbe is, halálba is menni.
Lukács22.34. Ő pedig ezt mondta: mondom neked, Péter, mielőtt ma felhangzik a kakasszó, háromszor letagadod, hogy ismersz engem,
Lukács22.35. és ezt mondta nekik: amikor elküldtelek benneteket erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e valamiben hiányotok ? Ők pedig ezt mondták: semmiben,
Lukács22.36. majd ezt mondta nekik: most azonban, akinek van erszénye, vegye elő, ugyanígy tarisznyáját is, és akinek (netán) nincs, adja el a felöltőjét, és vásároljon egy (harci) kardot,

Lukács22.37. mert mondom nektek, hogy be kell teljesedni rajtam annak, ami meg van írva (rólam): és törvénytelenek közé számították, ugyanis ami rám vonatkozik, az végbemegy,

Lukács22.38. azok pedig mondták: Uram, lám, itt van két (harci)kard. Ő pedig ennyit mondott: elég !

Lukács22.39. és elindult, szokása szerint kiment az Olajfák hegyére, elkísérték pedig őt a tanítványok is.

Lukács22.40. Amikor pedig a helyszínre ért, ezt mondta nekik: imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek !

Lukács22.41. és ő eltávozott tőlük mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva imádkozott,

Lukács22.42. (ezt) mondta: Atyám, ha akarsz, vedd el tőlem ezt a pohárt, de ne az én akaratom, hanem a tied legyen meg !

Lukács22.43. Megjelent pedig neki egy angyal az égből, és megerősítette,

Lukács22.44. és a halállal tusakodva legnagyobb erőfeszítéssel imádkozott, verejtéke, mint megannyi vércsepp hullott le a földre,

Lukács22.45. majd felállt az imádkozástól, (vissza)ment a tanítványokhoz, alva (elszunnyadva) találta őket a szomorúságtól,

Lukács22.46. és ezt mondta nekik: miért szunyókáltok ? álljatok föl, imádkozzatok, nehogy kísértésbe esetek (megpróbáltatásba jussatok)

Lukács22.47. és amikor még beszélt, lám ! tömeg jött és a tizenkettő egyike, a Júdás nevű vezette őket, és Jézushoz közellépett, hogy megcsókolja.

Lukács22.48. Jézus pedig ezt mondta neki: Júdás, csókkal szolgáltatód ki az Emberfiát ?

Lukács22.49. Látva pedig a körülötte levők, hogy mi történik, ezt mondták: Uram, közéljük vágjunk (harci)karddal ?

Lukács22.50. és rácsapott egy valaki közülük a főpap rabszolgájára, és levágta a jobb fülét,

Lukács22.51. válaszul pedig Jézus ezt mondta: hagyjátok abba ! (eddig és ne tovább) és megérintette annak fülét, és meggyógyította.

Lukács22.52. Szólt pedig Jézus az ellene kivonult főpapoknak és a templomórség tisztjeinek és a véneknek: mint egy rablóra, úgy jöttetek ki (harci)kardokkal és furkósbotokkal ?

Lukács22.53. (Amikor) naponként veletek voltam a templomépületben, kezeteket sem nyújtottátok ki rám, de ez a ti órátok és a sötétség hatalma.

Lukács22.54. Elfogták, elvezették és bevitték a főpap házába. Péter pedig távolról követte.

Lukács22.55. Tüzet raktak az udvar közepén és körbeülték, Péter is odaült közéjük.

Lukács22.56. Meglátta őt egy szolgálóleány a fénnel szemközt ülni, jól megnézte (szemügyre vette) őt, ezt mondta: ez is veled volt !

Lukács22.57. Ő pedig letagadta, ezt mondta: nem ismerem Őt, asszony !

Lukács22.58. és röviddel ezután más is észrevette őt, és ezt állította: te is közülük való vagy ! de Péter ezt mondta: ember, nem vagyok !

Lukács22.59. és alig telt egy óra, másvalaki erősítette, ezt mondván: valóban ez is veled volt, mert galileai is,

Lukács22.60. (ezt) mondta pedig Péter: ember, nem tudom, mit mondasz ! és rögtön, még mialatt beszélt, felhangzott a kakasszó.

Lukács22.61. és megfordult az Úr, rátekintett Péterre, és eszébe jutott Péternek az Úr szava, amint megmondta neki, hogy: mielőtt a kakasszó felhangzik ma, megtagadsz engem háromszor !

Lukács22.62. és kiment Péter, künn keserves sírásra fakadt,

Lukács22.63. és azok a férfiak, akik közrefogták Jézust, csúfolták, verték őt,

Lukács22.64. és letakarták (körülbukolták) a fejét, és megkérdezték: prófétáld meg (találd el) ki ütött meg ?

Lukács22.65. (és) sok másféle szidalmat (mindenféle szitoközönt) is szórtak rá,

Lukács22.66. és amikor megvirradt (nappal lett), összegyűlt a nép véneinek tanácsa (presbitériuma), a főpapok meg az írástudók, és elvezették őt a gyűlésükbe,

Lukács22.67. (ezt) mondták: ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk ! de ezt mondta nekik: ha megmondom is nektek, egyáltalán nem hiszitek,

Lukács22.68. ha pedig én kérdezlek, egyáltalán nem válaszoltok,

Lukács22.69. de mostantól fogva az Emberfia a hatalmas Isten jobbján fog ülni.

Lukács22.70. Erre egyszerre mind ezt mondták: Hát Te vagy az Isten Fia ? Ő pedig hozzájuk így szólt: ti mondjátok, hogy én vagyok

Lukács22.71. ők pedig ezt mondták: mi szükségünk van még tanú(bizonyoságo)kra ? Hiszen mi magunk hallottuk saját szájából.

23.

Lukács23.1. És felkerekedett a sokaság mind, és elvitték (elvezették) Őt Pilátushoz,

Lukács23.2. kezdtek pedig vádolni, (ezt) mondták: azt találtuk, hogy elforgatja nemzetünket, és megtiltja, hogy adót fizessünk a Cézárnak, és azt mondja magáról, hogy Ő a Krisztus, király.

Lukács23.3. Pilátus pedig megkérdezte őt, és ezt mondta: te vagy(-e) a zsidók királya ? Ő pedig válaszolt neki: te mondd.

Lukács23.4. Pilátus pedig így szólt a főpapokhoz és a néptömeghez: semmi okot a vádra nem találok ebben az emberben,

Lukács23.5. de azok erősködtek, és ezt mondták: fölzendíti a népet, tanítva egész Júdea szerte, Galileától kezdve idáig.

Lukács23.6. Pilátus pedig Galileát hallván, megkérdezte, vajon galileabeli ember-e ?

Lukács23.7. És megtudva, hogy Heródes fennhatósága (uralma) alá tartozik, elküldte őt Heródeshez, aki szintén Jeruzsálemben volt ezekben a napokban.

Lukács23.8. Heródes pedig szerfölött megörült, amikor meglátta Jézust, mert elég hosszú ideje (régóta) akarta őt látni, mivel sokat hallott felőle, és remélte, valami csodajelet tesz a szeme láttára.

Lukács23.9. Sok szóval faggatta, de Ő semmit sem válaszolt neki,

Lukács23.10. de ott álltak a főpapok és az írástudók nagy erővel (nekifeszülve) vádolták őt.

Lukács23.11. Heródes pedig katonáival együtt semmibe vette Őt és kicsúfolta, fényes (csillogó) ruhába öltöztetve visszaküldte Pilátushoz.

Lukács23.12. Heródes és Pilátus ezen a napon lettek (jó)barátok, mert azelőtt ellenséges viszonyban voltak egymással.

Lukács23.13. Pilátus pedig összehívatta a főpapokat, a vezetőket és a népet,

Lukács23.14. így szólt hozzájuk: élém vezettétek ezt az embert, mint a nép félrevezetőjét, és lám, én előttetek kihallgattam, semmi olyan vádokat nem találtam ebben az emberben, amivel vádoljátok őt,

Lukács23.15. de még Heródes sem, mert visszaküldte őt hozzám, és láthatjátok, semmi olyat nem követett el, amiért halált érdemelne.

Lukács23.16. Megfenyítem tehát őt, és szabadon bocsátom,

Lukács23.17. az ünnep miatt ugyanis szabadon kellett neki bocsátania egy foglyot,

Lukács23.18. ámde felkiáltott a sokaság, és ezt mondták: vesszen ez (veszítsd el ezt), de bocsásd szabadon Barabbást !

Lukács23.19. egy olyan embert, aki a városban történt lázadásért és gyilkosságért volt börtönbe vetve,

Lukács23.20. Pilátus pedig ismét hozzájuk fordult, mert szabadon akarta (szerette volna) bocsátani Jézust,

Lukács23.21. azok azonban tovább ordítottak és ezt mondták: feszítsd meg, feszítsd meg Őt ! (Kínkaróra vele !)

Lukács23.22. Ő pedig harmadszor is szólt hozzájuk: mert mi rosszat tett ez ? semmi halált érdemlő vádokat nem találtam benne, megfenyítem hát Őt, és elbocsátom (szabadon eresztem),

Lukács23.23. de azok ostromolták nagy hangoskodással, és kérték, hogy feszítse meg Őt, és győzött a hangerejük,

Lukács23.24. és Pilátus kimondta az ítéletet (döntött), hogy legyen meg a követelésük,

Lukács23.25. szabadon engedte hát nekik azt, akit felkelésért és gyilkosságért vetettek tömlőbe, Jézust pedig kiszolgáltatta akaratuknak,

Lukács23.26. és amint elvezették (Őt), megfogtak egy bizonyos cirénei Simont, aki éppen a mezőről jött, és vállára tették a keresztet (kínkarót), hogy vigye Jézus után,

Lukács23.27. követte pedig a népnek és az asszonyoknak nagy sokasága, akik mellüket verték, és siratták Őt.

Lukács23.28. Jézus pedig hozzájuk fordulva ezt mondta: Jeruzsálem leányai, ne rajtam siránkozzatok, hanem inkább magatokon siránkozzatok és gyermekeiteken,

Lukács23.29. mert lám ! jönnek napok, amikor azt mondják: boldogok a meddők, és a méhek, melyek nem fogantak, és az emlők, melyek nem szoptattak !

Lukács23.30. Akkor kezdik mondani a hegyeknek: esetek ránk, és a halmoknak: rejtsetek el minket !

Lukács23.31. Mert ha a zöldellő (víztől nedves) fával ezt teszik, mi történik a szárazzal ?

Lukács23.32. Két más gonosztevőt is vittek, hogy vele együtt végezzék ki

Lukács23.33. és amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponyának hívnak, ott keresztre feszítették (kínkaróra húzták) Őt és a gonosztevőket, egyiket jobbról, a másikat pedig balról.

Lukács23.34. Jézus pedig ezt mondta: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit csinálnak (tesznek). Azután megosztottak, sorsot vetve ruháin

Lukács23.35. és megállt a nép báméskodva. De kicsúfolták a főemberek is, ezt mondták: másokat megmentett, mentse meg saját magát, ha Ő a Krisztus, az Istennek a kiválasztottja.

Lukács23.36. Gúnyolták pedig a katonák is, odamentek hozzá és ecetet vittek neki

Lukács23.37. és ezt mondták: ha Te vagy a zsidók királya, mentsd meg magadat !

Lukács23.38. Volt pedig egy felirat is fölbe írva görög, római és héber betűkkel: A ZSIDÓK KIRÁLYA EZ.

Lukács23.39. Az egyik felfüggesztett gonosztevő káromolta Őt, ezt mondva: ha te vagy a Krisztus, mentsd meg magadat és minket is,

Lukács23.40. de a másik rászólt, ezt mondva: nem féled te az Istent, hiszen ugyanabban az ítéletben vagy ?

Lukács23.41. mi ugyan igazságosan, mert méltó büntetését kapjuk azoknak, amiket elkövettünk, de ez semmi helytelent nem cselekedett,

Lukács23.42. és ezt mondta Jézusnak: emlékezzél meg rólam, amikor eljössz, a Te királyságodba,

Lukács23.43. és ezt mondta neki Jézus: Ámen, mondom neked, ma velem leszel a Paradicsomban !

Lukács23.44. és már körülbelül hat óra volt, és sötétség lett az egész földön kilenc óráig.

Lukács23.45. A nap elsötétült (napfogyatkozás lett) és kettéhasadt a templom függönykárpitja közepén,

Lukács23.46. és Jézus nagy hangon felkiáltott: Atyám, kezeidbe teszem le a szellememet - és ezt mondva kilehelte (kibocsátotta) szellemét,

Lukács23.47. látva pedig a százados, mi történt, dicsőítette az Istent, ezt mondta: ez az ember valóban igaz volt,

Lukács23.48. és a tömeg mind, amely együtt volt a jelenetnél, látta a történeteket, és mellét verve tért haza.

Lukács23.49. Ott álltak pedig mind az ismerősei távol, olyan asszonyok is, akik együtt kísérték Galileától és látták ezeket,

Lukács23.50. és lám ! egy József nevű férfi, (aki) a tanács tagja volt, jó és igaz(ságos) férfiú,

Lukács23.51. nem értett egyet a határozatukkal és eljárásukkal, Arimateából, a zsidók városából való, aki maga is várta Isten Királyságát,

Lukács23.52. ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét,

Lukács23.53. és levette, gyolcsba göngyölte, és sziklába vágott sírboltba helyezte, ahol még nem feküdt senki,

Lukács23.54. és az előkészület napja volt, (és) a szombat beállóban volt,

Lukács23.55. elkísérték pedig az asszonyok, akik együtt jöttek vele Galileából, és megnézték a sírboltot, és hogy hogyan helyezték el benn az Ő testét,

Lukács23.56. visszatérőben pedig illatszereket és keneteket készítettek elő, és a szombaton pihentek a parancsolat szerint,

24.

Lukács24.1. de a szombatok első napján (a hét első napján) kora reggel kimentek a sírbolthoz, és magukkal vitték az előkészített illatszereket is,

Lukács24.2. a követ pedig a sírbolttól elhengerítve találták,

Lukács24.3. bementek, de az Úr Jézus testét nem találták

Lukács24.4. és történt, míg emiatt tévóváztak, lám ! két férfi állt mellettük ragyogó ruhában.

Lukács24.5. Megrémültek, és a föld felé hajtották arcukat, azok pedig így szóltak hozzájuk: mit keresitek az élőt a halottak között ? nincs itt, hanem életre kelt,

Lukács24.6. emlékezzetek vissza, hogyan szólt nektek, amikor még Galileában volt,

Lukács24.7. megmondta: az Emberfiának át kell adatni vétkező emberek kezébe, és keresztre feszíttetni és harmadnapon feltámadni

Lukács24.8. és visszaemlékeztek az Ő szavaira

Lukács24.9. és visszatértek a sírbolttól és hírül adták mindezeket a tizenegynek és a többinek mind.

Lukács24.10. Mária, a magdalai és Johanna, és Jakab anyja: Mária voltak pedig ezek, néhány más asszonnal, akik elmondták az apostoloknak ezeket,

Lukács24.11. de azok szemében csak üres fecsegésnek tűnt fel ezeknek a beszéde, és nem hittek nekik.

Lukács24.12. Péter azonban felállt és elfutott a sírbolthoz, és amikor lehajolt, csupán a lepedőket látta, és elment, magában csodálkozva a történeteken,

Lukács24.13. és lám, ketten közülük még aznap elindultak egy faluba, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyira volt, amelynek neve Emmausz,

Lukács24.14. és beszélgettek egymással mindezekről az eseményekről,

Lukács24.15. és történt, hogy míg beszélgettek és tanakodtak, maga Jézus is csatlakozott, és együtt ment velük,

Lukács24.16. de a szemek le voltak fogva, nehogy ráismerjenek,

Lukács24.17. de Ő szólt hozzájuk: micsoda szavak ezek, amelyeket jártotokban egymással váltotok ? és megálltak szomorú tekintettel,

Lukács24.18. az egyik, akinek neve Kleopás volt, így válaszolt neki: te vagy egyedül idegen Jeruzsálemben, nem is tudod, mik történtek ott ezekben a napokban ?

Lukács24.19. és mondta nekik: mik ? azok pedig mondták neki: A názáreti Jézus felől, aki próféta volt, munkában és szóban, hatalmas az Isten és az egész nép előtt,

Lukács24.20. hogyan szolgáltatták ki a főpapjaink és vezetőink halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg (vonták kinkaróra) Őt,

Lukács24.21. pedig mi reméltük, hogy Ő az, aki meg fogja váltani Izraelt, de hát harmadnapja már, hogy ezek történtek,

Lukács24.22. de némely közülünk való asszony is megdöbbenett bennünket: korán reggel a sírboltnál voltak,

Lukács24.23. és nem találták ott a testét, eljöttek és azt mondták, hogy angyalok (meg)jelenését is látták, akik azt mondták, hogy él,

Lukács24.24. el is mentek némelyek a velünk valók közül a sírbolthoz és úgy találták, ahogyan az asszonyok is mondták, de Őt magát nem látták,

Lukács24.25. erre Ő így szólt hozzájuk: ó ti balgák és restszívűek, mindazok elhívésére, amiket a próféták szóltak,

Lukács24.26. hát nem ezeket kellett szenvedni a Krisztusnak és bemenni az Ő dicsőségébe ?

Lukács24.27. és kezdve Mózesről és minden prófétáról elmagyarázott nekik mindent, amit az írásokban róla írtak,

Lukács24.28. és közel értek a faluhoz, amelybe mentek, és Ő úgy tett, mintha tovább menne,

Lukács24.29. de erősen marasztalták Őt, ezt mondták: maradj velünk, mert beesteledik, és lehanyatlott már a nap, és betért, hogy velük maradjon,

Lukács24.30. és történt, hogy amikor az asztalhoz telepedett velük, kezébe vette a kenyeret, megáldotta és megtörte, és odaadta nekik,

Lukács24.31. azoknak pedig megnyíltak a szemeik és ráismertek, de Ő eltűnt előlük,

32. és így szóltak egymáshoz: hát nem lobbant izzó lángra a szívünk bennünk, ahogyan szólt hozzánk az úton, ahogyan kifejtette az Írásokat ?

Lukács24.33. és útra keltek abban az órában, visszafordultak Jeruzsálembe, és összegyűl(ekez)ve találták a tizenegyet és a velük levőket,

Lukács24.34. akik ezt mondták: valóban életre kelt az Úr, és megjelent (láthatóvá lett) Simonnak,

Lukács24.35. és ők is beszámoltak az úton történekről, és arról, hogyan ismerték fel őt a kenyér megtöréséről,

Lukács24.36. Amíg pedig ezeket beszéltek, maga Jézus állt meg ott közöttük, és ezt mondta nekik: békesség nektek !

Lukács24.37. megrettentek és félelemmel telve úgy vélték, hogy szellemet látnak,

Lukács24.38. de Ő ezt mondta nekik: mit vagytok zavarban, és miért támadnak ily következtetések szívetekben ?

Lukács24.39. nézzétek a kezeimet és a lábaimat, hogy én vagyok magam, tapintsatok meg engem és lássátok: mivelhogy a szellemnek nincs hús(teste) és csontja, amint látjátok, nekem van.

Lukács24.40. (És ezt mondva megmutatta nekik a kezeit és a lábait.)

Lukács24.41. De amikor örömben még mindig nem hittek, és csodálkoztak, ezt mondta nekik: van valami ennivalótok itt ?

Lukács24.42. azok pedig adtak neki egy darab sült halat

Lukács24.43. és kezébe fogta és szemük láttára evett

Lukács24.44. és így szólt hozzájuk: ezek azok a szavak, amelyeket akkor szoltam hozzátok, amikor még veletek voltam, hogy be kell teljesedni mindazoknak, amik írva vannak a Mózes törvényében és a prófétákban és Zsoltároknak rólam !

Lukács24.45. Ekkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat,

Lukács24.46. és ezt is mondta nekik: így van megírva és így kellett szenvednie a Krisztusnak, és feltámadnia a halottak közül harmadnapon, Lukács24.47. és hirdetni kell a gondolkozásmód megváltoztatást (az észretérést) az Ő nevében a bűnök megbocsátása végett minden (nemzsidó) nemzet között, Jeruzsálemtől kezdve.

Lukács24.48. Ti vagytok ezeknek tanú(bizony)ságtevői

Lukács24.49. és lám, én elküldöm rátok Atyám ígérését, ti pedig legyetek veszteg a városban, míg fel nem lesztek ruházva a magasból (ható)erővel,

Lukács24.50. kivezette őket Betániához közel, és felemelte kezeit, megáldotta őket,

Lukács24.51. és történt, hogy amíg áldotta őket, eltávolodott (elvált) tőlük (és felvitetett az égbe)

Lukács24.52. és azok (imádva őt) visszatértek Jeruzsálembe nagy örömmel,

Lukács24.53. és mindenkor a templomépületben voltak és dicsérve áldották az Istent.